Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Mai - Iunie 2014
Se distribuie gratuit
Nr. 135 - 136

„Urechile tale
vor auzi după tine
glasul care va zice:
‚Iată drumul, mergeți
pe el!' Cînd veți voi să
vă mai abateți la
dreapta sau la stînga."
(Isaia 30:21)

Editorial

Asociația pentru Suport și Inițiativă din România

-scurtă prezentare-

"Cine este înțelept să ia seama la aceste lucruri și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului.""
(Psalm 107:43)

Asociația pentru Suport și Inițiativă din România (ASI) este o organizație non-profit, independentă, apolitică, obștească, neguvernamentală, umanitară și caritabilă, care îi reunește pe membrii ei pe baza liberului consimțământ, fără nici o discriminare privind ramurile de activitate economică, poziție socială sau naționalitate.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

Biografie - pag. 3
Un sens în viață - pag. 4
Mi se cuvine!?! & Schimbă! - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
Legături de inimă - pag.16

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

ASI a fost înființată în data de 21 decembrie 1997, în localitatea Nazna, județul Mureș. La Adunarea Generală de Constituire au participat 45 de oameni de afaceri adventiști din toată țara. Conform statutului ei legal, scopul existenței ASI România este de a promova un comportament instituțional bazat pe principiile moralei creștine, de a reprezenta și susține proiecte de educație, de sănătate, religioase și sociale și de a milita pentru instalarea unui climat de bunăstare, moralitate, bună înțelegere și pluralism în societate.

În filosofia ASI, Președintele, Consiliul de Administrație, Biroul Executiv, Comisiile, nu sunt retribuiți, singura retribuție fiind pentru secretarul ASI, susținută din cotizațiile membrilor. Sumele adunate cu ocazia întâlnirilor din cadrul Convențiilor anuale, cât și cele ocazionale, sunt direcționate pentru susținerea proiectelor. Lucrând cu credincioșie, activitatea ASI este recunoscută și apreciată și pe plan internațional - ASI România este afiliată la ASI Europa, ocupând un post de vicepreședinte.

În fiecare an ASI organizează convenții în diferite locații din țară care au ca scop reunirea membrilor și simpatizanților ei, promovarea țintelor și principiilor ei și, nu în ultimul rând, anunțarea proiectelor aprobate pentru finanțare în anul următor și strângerea fondurilor necesare. În anul 2013, Convenția ASI s-a desfășurat la Târgu – Mureș sub genericul ,,El Însuși îngrijește de voi" (1 Petru 5:7). Cât de adevărate s-au dovedit cuvintele acestea de-a lungul anilor!

Doar în ultimii cinci ani asociația a sponsorizat 100 de proiecte dintre care 15 sunt în curs de finanțare în anul 2014. Totalul sumelor oferite de ASI pentru această perioadă se ridică la peste 3.100.000 ron.

Felul în care Domnul nostru ne-a călăuzit în toți acești ani ne dă încredere să mergem înainte făcând planuri prin credință și îndeplinindu-le prin binecuvântarea Sa. Am descoperit, încă o dată, că El ne susține chiar și în timp de criză, exact așa cum spune un autor inspirat: „Succesul adevărat în orice ramură de lucru nu este urmarea șansei, a întâmplării sau a destinului. Este lucrarea providențelor lui Dumnezeu, răsplata credinței și a înțelepciunii, a virtuții și a stăruinței." (Profeți și regi, 486)

ASI și Revista „Împreună" au o istorie îndelungată de colaborare și prietenie. Înțelegând nevoia ca persoanele cu dizabilități din România să aibă o revistă a lor, ne-am implicat încă din 2004 în susținerea anuală a revistei, alocând o sumă importantă acestui frumos proiect. Ne bucurăm să putem contribui la informarea și mângâierea concetățenilor noștri și le transmitem, pe această cale, dorința noastră ca toate lucrurile să le meargă bine și binecuvântarea Bunului nostru Dumnezeu și Tată să-i însoțească mereu.

-sfârșit-

Remus Bența
Președinte ASI România

Nota redacției: *Fără sprijinul ASI și a altor oameni cu inimă mare, nu ar fi existat revista. Mulțumim tuturor și în primul rând Celui care a făcut și face ca orice lucru bun să devină realitate!*

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN:
RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

SPONSOR: AGI Construct
Construcţii civile şi industriale, tâmplărie lemn, aluminiu, PVC, etc.
Tel. 0744-530900 şi 0238-717195

BIOGRAFIE

de VIJOLI DAN-OVIDIU

Subsemnatul Vijoli Dan-Ovidiu, necăsătorit, cu handicap accentuat, domiciliat în București, născut la 17.10.1967, fiul lui Corneliu-Eugen și al Virginiei.

Am fost născut normal, fără probleme. Totul a decurs normal până la 6 luni. Eram slăbuț pentru că nu prea mâncam.

La recomandarea unei rude, părinții mei au apelat la d-na nutriționistă de la Spitalul de copii Grigore Alexandrescu din București. Părinții terminaseră facultatea și urmau să meargă la serviciu.

Inițial, doctorița a spus că o internează și pe mama mea, dar s-a răzgândit și a spus să mă lase pe seama ei, că are ea grijă și să o sune la două zile.

După 2 zile, părinții neavând nici o știre s-au dus la spital, dar nu a vrut să îi primească. Așa că, noaptea la 12, au intrat plătind portarul. Mama m-a găsit în salon cu lumina aprinsă, cu brațul peste ochi și dând din cap într-o parte și în alta. Mama m-a examinat și a găsit o umflătură pe partea stângă a capului, de 4 cm lungime și 1,5 lățime. Atunci a căutat disperată o asistentă și a întrebat-o ce s-a întâmplat. Ea a spus să vină dimineața să vorbească cu d-na doctor.

Dimineața, mama mea a mers la spital și a vorbit cu doctorița. Aceasta a spus că a pus un student de la anul IV să ia probe de sânge pentru analize din vena de la cap, fiindcă la mână nu găsea vena, fiind foarte slăbuț.

Mama a spus că nu mă mai lasă în spital, însă după discuții a rămas și s-a internat lângă mine, în spital...

Pentru că doctorița evita discuțiile, mama mea s-a împrietenit cu o asistentă care a spus că mi-au fost făcute tot felul de analize în care una a fost cu bariu, când m-au legat de o scândură și mi-au introdus bariu în stomac și mă balansau și mă mișcau în toate părțile, până să-mi facă radiografie stomacală. Trebuie menționat că eram hrănit cu un furtun introdus în gât (gavat).

Părinții m-au luat acasă, dar după 2 zile am început să fac crize convulsive puternice, cu tot corpul (generalizate).

La același spital, la urgență, medicii se străduiau să oprească convulsiile, dar nu reușeau. Eu mă învinețeam și aproape că nu mai răsuflam. A intrat doctorița și a spus să mi se dea calciu și crizele s-au oprit. Doctorița a spus ulterior că a uitat ca la externare să-i spună mamei să-mi administreze D2 și Ca.

Mama a fost nevoită să se interneze cu mine la același spital. Când a avut ocazia, a întrebat doctorița ce s-a întâmplat cu mine. Deși evita să răspundă, a spus că știe diagnosticul, totuși a spus că a găsit că am stomacul deplasat.

Văzând că pe doctoriță nu o mai interesează starea mea, mama a încercat apropierea de asistente. Într-un moment, una a spus că doctorița a făcut o lucrare științifică pe mine și o va prezenta la Paris, la un simpozion internațional. Pentru lucrare trebuia să mai facă niște analize, pentru care eu nu trebuiam hrănit, dar mama a oprit această acțiune, fapt care a supărat-o pe doctoriță.

Mama a încercat să discute cu dânsa și să mă externeze. Doctorița a confirmat că are experiment științific. Mai mult decât atât, a făcut forme de externare și a trimis la maică-mea o asistentă să-i spună ca să accepte și să-mi dea, timp de 2 săptămâni, apă fiartă și răcită ca să se ¸curețe' că mai are un copil acasă. Situația fiind groaznică, am plecat definitiv din acel spital.

Părinții au mers la un neurolog la Policlinica pentru copii Dorobanți, unde am mers timp de 5 ani, lună de lună. La sfârșitul perioadei, când au vrut să obțină documentele pentru consult și tratament, a rezultat că acela nu a ținut nici o fișă medicală. De la un alt medic am aflat că un tratament dat de acel neurolog conținea 2 medicamente contradictorii, distructive. Începusem să merg cu piciorul stâng pe vârf și purtam talonetă.

La aceeași policlinică, după radiografie, chirurgul a spus că ia un mușchi și îl leagă în cruciș și îmi revine funcția. Pentru această afecțiune am făcut gimnastică recuperatorie și astăzi nu se observă.

Datorită medicației anticonvulsivante, la 14 ani am început să orbesc. Era o atrofiere a nervului optic. Unul din medicamente avea efecte adverse și se recomanda persoanelor în vârstă.

Părinții au aflat de domnul Valeriu Popa, bioenergoterapeut. Împreună cu părinții mei m-a tratat pentru boala convulsivă și de orbire. Astfel, crizele s-au rărit și sunt sub medicație, iar nervul optic s-a refăcut. Astfel că am reușit să termin Liceul Economic.

După plecarea lui Valeriu Popa din această viață am continuat cu tratamente la Spitalul nr.9 București. La Revoluție pata produsă de acea intervenție la cap era de mărimea unei monede cu diam. de 3 cm, iar în anul 1993 a dispărut.

-sfârșit-

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Un sens în viață

Cristi Răceală

Era o după-amiază fierbinte de vară. Oamenii căutau să se ascundă de soare, de căldura lui. Doar turiștii se aventurau să meargă din loc în loc, prin cetatea sfântă, sfidând arșița zile. Printre ei, în acea zi, mă aflam și eu. „Înarmat” cu o sticlă cu apă, o șapcă, o pereche de ochelari de soare, voie bună și, mai important decât toate, un aparat de fotografiat, începusem să vizitez, împreună cu niște prieteni, câteva dintre locurile pe unde trecuse (așa se spune, cel puțin) cu mulți ani în urmă Iisus Christos. Astfel am ajuns în Camera de Sus, care este astăzi amenajată cu totul diferit de cum era în seara aceea de joi, când Mântuitorul servea cina pascală cu ucenicii. Am vizitat locul în care, potrivit tradiției catolice, El a fost îngropat. Astăzi, acel loc este parte a unei mari biserici, unde vin mii de turiști. Nu departe, în aceeași clădire, se află o piatră mare pe care, spune tradiția, Iisus a fost așezat ca să fie înfășurat în pânza de in, înainte de a fi depus în mormânt. Fastul, superstițiile și ritualurile lipsite de sens mi-au stârnit atât curiozitatea cât și indignarea cu privire la faptul că atâția oameni sunt ținuți în ignoranță în ceea ce privește adevărata însemnătate a evenimentelor care au avut loc acolo în urmă cu 2000 de ani.

După ce am vizitat și Grădina Ghetsemani și-am văzut piatra pe care se spune că S-a rugat Iisus, am ajuns la un alt mormânt, săpat în stâncă. Există oameni care spun că, de fapt, aici ar fi fost îngropat Iisus. N-am putut să nu remarc două lucruri care erau în contrast izbitor cu celălalt mormânt: fastul lipsea – veneau și aici oameni mulți, dar nu se cerșea bani, nu era o clădire impresionantă clădită peste mormânt, nu erau ritualuri; apoi, mormântul acesta avea o ușă – am intrat, am văzut camerele goale și mi-a venit în minte un gând: mormântul acesta e gol. Când am vrut să ies, am citit ce scria pe ușă, cu litere mari: „Nu-i aici! A înviat!”

S-a întâmplat de mult. În familia lui Alfeu s-a născut un băiețel care a fost primit de părinți ca un dar de la Dumnezeu – de fapt, așa i-au și pus numele: „Darul lui Dumnezeu”. La vârsta de 5 ani, băiețelul a mers pentru prima dată la sinagogă. Probabil a fost impresionat de ceea ce a văzut și a auzit acolo, deși, poate, nu a înțeles prea mult. Pe când avea 12 ani a mers la Templul din Ierusalim, a văzut jertfa, a ascultat făgăduința. În toate aspectele vieții sale acest copil a fost învățat să asculte de Dumnezeu și să-și iubească neamul.

Odată cu trecerea anilor, copilul a devenit bărbat, ajungând la vârsta la care trebuia să-și aleagă un drum în viață. Nu putem ști care au fost evenimentele care l-au condus să se angajeze în slujba statului – avea să lucreze în domeniul financiar. Atras de un câștig relativ ușor, a uitat mai tot ce învățase în copilărie și a devenit perceptor. El trebuia să colecteze impozitul anual de la fiecare cetățean evreu și să depună banii în visteria romană. Lucrul acesta i-a atras disprețul conaționalilor săi, până acolo încât era considerat ca fiind un trădător, cel mai josnic dintre păcătoși.

*La început i-a fost foarte greu, pentru că oriunde mergea, oamenii îl priveau fără simpatie, poate cu ceva milă uneori. La sinagogă nu mai putea merge – încercase el, dar credincioșii nu știau ce e aceea dragoste: toți îl disprețuiau; iar el se simțea stingher printre ei. Dar s-a obișnuit cu viața de om bogat; în timp a învățat să nu-i mai pese de ce spuneau alții despre el, de modul în care îl priveau. Și totuși, parcă ceva lipsea din viața lui: **sensul**. La ce bun să ai bani mulți, dacă nu-i poți cheltui cu prietenii? La ce bun o viață de belșug, dacă nu poți să-ți ajuți poporul, ba încă ești privit și ca trădător?*

Pentru a fi sigur că toți cetățenii acelui oraș de pe malul Mării Galileii își plăteau taxele, vameșul avea obiceiul de a se așeza lângă poarta cetății, pe unde treceau toți, și îi urmărea pe trecători, ca să le ceară tributul. Evident, cerea mai mult decât trebuia, ca să aibă și pentru el. Într-o zi, pe când stătea la „vamă”, s-a întâmplat ceva cu totul neobișnuit: un tânăr despre care auzise că e mare Învățător S-a oprit lângă el și i-a spus trei cuvinte, care i-au schimbat viața: „Vino după Mine”!

Chemarea lui Iisus l-a surprins pe Matei. Într-o clipă i-a trecut prin minte toată viața lui. Lecțiile copilăriei, alegerile făcute în tinerețe, viața pe care o avea acum, toate i-au străfulgerat prin fața ochilor și vameșul a decis, atunci și acolo, să schimbe viața pe care o avea cu una care să aibă sens. El „a lăsat totul, s-a sculat și a mers după El” (Luca 5:28). În aceeași seară, Matei a primit în casa lui pe Cel mai de seamă Oaspete. Bucuria lui era mare, pentru că în sfârșit își găsise un sens în viață, un scop pentru care merită să renunți la orice altceva. Și scopul lui a fost acela de a-i pune pe oameni în legătură cu Iisus, care se numește Christos. În seara aceea, la cină, el nu L-a invitat decât pe Mântuitorul – el și-a invitat prietenii, rudele, vecinii; dorea ca toți să aibă parte de bucuria lui – aceea de a sta în prezența lui

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

Mesia. Astfel, după ce-L primește pe Christos în viața lui, Matei creează cadrul în care și alții să-L poată întâlni pe Acest minunat Om.

Dragă cititorule, care este sensul vieții tale? Pentru ce trăiești?

Cu doar câteva săptămâni în urmă creștinii au sărbătorit învierea lui Christos. Acest eveniment este cel care dă sens vieții pe pământul acesta. Fără un Salvator, lumea ar fi înecată în deznădejde. Un Mântuitor mort n-ar fi folosit la nimic. Dar El este viu – de-asta nu L-am găsit acolo, când l-am vizitat mormântul – pentru că El a înviat și este viu în vecii vecilor (Apocalipsa 1:18).

*Două dintre cele mai dorite lucruri în viața unui om se leagă strâns de mormântul acela: moartea lui Hristos dă **valoare** fiecărei vieți omenești – Fiul Omului a venit „ca să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” (Matei 20:28). Viața ta are valoare nu pentru că ai bogății sau pentru că investești tot ce ai ca să o întreții, ci pentru că El a murit pentru tine, ca să poți avea această viață pentru veșnicie. Tu ești valoros în ochii lui Dumnezeu, atât de valoros încât El L-a trimis pe Christos ca să moară în locul tău.*

În același timp, învierea lui Iisus dă sens vieții, pentru că de evenimentul acesta se leagă toate celelalte, care vor veni: o viață îmbelșugată, un scop mai bun, o bucurie mai mare, făgăduința prezenței Lui în viața ta, promisiunea revederii și împlinirea acestei promisiuni în ziua aceea, când cerurile vor trece cu trosnet (2 Petru 3:9). Matei nu avea un scop clar în viață, dar când L-a întâlnit pe Fiul lui Dumnezeu, a descoperit acel sens al vieții după care tânjea – acela de a-L aduce pe Domnul său aproape de fiecare păcătos. Tradiția afirmă că el a dus Evanghelia mai întâi conaționalilor săi, apoi a predicat în Siria, Persia și Etiopia.

Mai aveau câteva ore până în oraș. Deja își imaginau locul răcoros în care aveau să se odihnească, după ce merseseră atâtea ore prin soarele arzător. Poate se gândeau și la o baie rece, în care să-și reducă temperatura corpului obosit. Pe la amiază însă au avut parte de-o surpriză.

Plecaseră de-acasă pentru un scop sfânt, sau cel puțin așa credea liderul grupului. Aveau să stingă definitiv erezia, într-unul dintre cele mai importante orașe ale Orientului Mijlociu. Tânărul care inițiase această acțiune era unul dedicat și foarte zelos: dacă-și punea o țintă, nu-l puteai opri. Fiind și carismatic, reușise să-și convingă superiorii de importanța cauzei sale. Era plin de nerăbdare să își îndeplinească misiunea și nu se gândea la altceva decât la cel mai eficient mod în care să facă acest lucru.

Lumina puternică ce l-a înconjurat i-a întrerupt șirul gândurilor. Oare ce putea fi mai strălucitor decât soarele?!? Privind în sus, nu-și putea ține ochii deschiși. Fără să-și dea seama însă, ochii lui tineri se obișnuiră cu intensitatea luminii mai repede decât ar fi fost normal și, printre razele puternice, întrezări un chip. Mintea lui ageră lucra foarte repede: era clar că acea lumină nu venea de la soare, ci de la tronul lui Yahweh. Deși vedea deslușit fața Celui care i Se descoperea, nu-L cunoștea, așa că întrebă plin de teamă: „Cine ești Tu, Doamne?” Atunci Străinul Se prezentă: „Eu sunt Iisus, pe care-L prigonești” (vezi Faptele Apostolilor, cap. 9). Lui Saul nu-i venea să creadă – Iisus era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, așa cum predicau cei pe care venise să-i aresteze. Toate profețiile cu privire la Mesia îi veniră în minte; a înțeles cum acestea s-au împlinit în viața lui Iisus. Și-atunci a-ntrebat ce trebuie să facă.

Viața lui Saul din Tars avea un sens, dar nu era cel corect. Tocmai de aceea învierea lui Christos nu dă un sens vieții, ci îi oferă sensul intenționat de Dumnezeu. Dar acest scop al vieții nu poate fi înțeles înainte ca omul să se întâlnească personal cu Mântuitorul său. De aceea învierea este importantă, pentru că, după înviere, Domnul a promis că e cu noi în fiecare zi (Matei 28:20), pentru ca în fiecare zi viața noastră să capete sensul dorit de El. Saul și-a schimbat sensul vieții, devenind cel mai mare evanghelist pe care lumea l-a cunoscut vreodată. Dacă nu l-ar fi cunoscut pe Iisus, ar fi ajuns, poate, unul dintre cei mai respectabili membrii ai Sinedriului, numele său ar fi rămas scris în vreo carte de istorie și, poate, am fi citit câte ceva din scrierile sale. Dar pentru că L-a cunoscut pe Mântuitorul, scopul vieții sale a ajuns să fie mai înalt decât tot ceea ce visase el până atunci – a devenit apostolul neamurilor, unul dintre stâlpii creștinismului.

*Dragă cititorule, te îndemn să primești în dreptul tău făgăduințele lui Dumnezeu și cuvintele pline de încurajare pe care ni le-a lăsat în Scriptură (vezi Ieremia 31:3; Isaia 43:4; Matei 28:20; 1 Ioan 3:1 și multe altele). În Cartea Sfântă, Dumnezeu îți spune că ai valoare în ochii Săi; și-ți spune că viața ta are un sens. Scopul nu este acela de a deplânge starea în care ne găsim, ci acela de a-i pune pe oameni în legătură cu Mântuitorul pe care L-am primit în viața și în casa noastră. Dacă nu L-ai cunoscut sau nu L-ai primit pe Christos ca Domn și Mântuitor al vieții tale, te încurajez s-o faci. El a murit pentru tine, fiindcă ai valoare și El a înviat ca să dea un scop vieții tale. Alege astăzi să fii asemenea lui Matei și asemenea lui Pavel – primește făgăduința prezenței Sale în viața ta și adoptă țelul propus de El. Trăiește-ți viața ajutându-i și pe alții să-L cunoască pe cel care, prin moartea Lui, dă valoare vieții, prin învierea Lui dă un sens, **sensul vieții tale**!*

-sfârșit-

Mi se cuvine!?!

Ni se cuvine! Așa am ajuns să vedem lumea. Să luăm lucrurile. Să gândim despre ceilalți. E dreptul nostru să trăim bine, în pace și în confort. Nu, nu trebuie să muncim pentru ceea ce avem. Și, mai grav, nu trebuie nici să fim recunoscători. Pentru că le meritățm.

Nu realizăm cât de "norocoși" suntem. Hrană (îmbelșugată, cel mai adesea), haine (de firmă, mai mereu), gadget-uri (de ultimă generație, normal) nu (mai) sunt privilegii. Sunt aspecte banale ale vieții, fără de care nu ne-am putea concepe traiul. Și ne e imposibil să înțelegem că lumea poate fi privită și dintr-o altă perspectivă.

Dar să merg mai departe. Apa, liniștea din țară, sănătatea? Ah, dar chiar e normal să ne bucurăm de ele, nu? Ce dacă milioane mor din cauza lipsei de apă potabilă? Ce contează că, în o mulțime de zone, nu se știe dacă apuci sau nu ziua de mâine? Iar sănătatea e dorită de cei ce nu o au, așa-i?

Sau libertatea. Sau plăcerea oferită de o adiere de primăvară. Sau încântarea dată de o floare. Sau zumzetul de albine din jurul unui copac în floare. Sau posibilitatea să stai pe propriile picioare. Să știi că poți să ieși din casă. Să te învârți de nebun prin soare, sau ploaie. Aspecte, mici sau mari, pe care nu le prețuim la adevărata lor valoare.

Ca să nu vorbesc de oameni. De relațiile cu ceilalți, de interacțiuni. Nu de puține ori ne credem Dumnezeu pe pământ. Și ne hrănim cu iluzia că totul gravitează în jurul nostru. Nu îi apreciem pe cei dragi, pe prieteni, pe oricine. Nu conștientizăm valoarea pe care aceștia o au și nu vedem că ne fac viața mai frumoasă. Observăm doar golul rămas, atunci când pleacă.

Și asta se întâmplă cu orice lucru care credem că ni se cuvine: nu îl apreciem la adevărata valoare. Pentru că atunci când meriți ceva, nu ai de ce să mulțumești! Și nu înțelegi cât însemna pentru tine, decât atunci când l-ai pierdut. Adică prea târziu.

Iar viața, cu bune cu rele, e un privilegiu. Un privilegiu care nu ni se cuvine, dar de care trebuie să ne bucurăm. Și pentru care ar trebui să fim recunoscători.

-sfârșit-

Alexandru cel Mare

Schimbă!

„Ilustrații fierbinți"
de Wayne Rice

Alexandru cel Mare, unul dintre cei mai mari generali ai tututror timpurilor a cucerit aproape întreaga lume cunoscută în vremea sa, cu ajutorul vastei lui armate. Într-o noapte, în timpul unei campanii, neputând să doarmă, a ieșit să se plimbe printre corturile taberei sale.

În timp ce se plimba a găsit un soldat care dormea în timpul serviciului de gardă - o greșeală capitală.

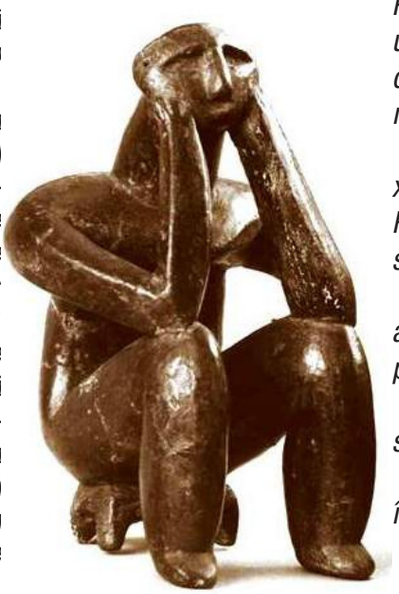

Pedeapsa pentru asemenea greșeli era, uneori, moartea pe loc, alteori, comandantul punea smoală pe soldatul adormit și o aprindea.

Soldatul s-a trezit când Alexandru cel Mare s-a apropiat de el. Recunoscându-și generalul, tânărului i s-a facut frică.

"Știi care este pedeapsa pentru adormitul în gardă?", l-a întrebat acesta pe soldat.

"Da, domnule general" a răspuns soldatul cu o voce tremurândă.

"Soldat, care este numele tău?" a întrebat Alexandru cel Mare.

"Alexandru, domnule general."

Alexandru cel Mare a repetat întrebarea: "Care este numele tău?"

"Numele meu este Alexandru, domnule general", a repetat soldatul.

Marele general a întrebat pentru a treia oară, cu o voce mai puternică: "Care este numele tău?"

Și din nou, a treia oară, soldatul a răspuns cu și mai multă frică: "Numele meu este Alexandru, domnule general."

Alexandru cel Mare s-a uitat lung la tânărul soldat, l-a privit drept în ochi și i-a spus: "Soldat, schimbă-ți numele sau, dacă nu, schimbă-ți comportamentul."

APLICAȚIE: Noi, cei ce purtăm numele lui Christos și ne numim creștini, trebuie să trăim conform numelui pe care îl purtăm (vezi 2Timotei 2:19, 1 Petru 4:16, ! Ioan 1:6)

-sfârșit-

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să stim

Învață să asculți (II)

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Arta… de a asculta

Chiar există persoane care să comunice eficient? Este un dar cu care se nasc doar unele persoane? Nu există o rețetă minune valabilă în toate cazurile, însă cred că dacă unele persoane comunică mai bine decât altele este pentru că ascultă de câteva principii care îi ajută să comunice mai bine. Iată 4 dintre acestea:

1. Ascultă relatarea interlocutorului

În general prietenul nostru nu are atât de mare nevoie de soluții cât de ascultare brută. S-ar putea ca la un moment dat chiar el să îți explice ceea ce dorește. Fii interesat cu adevărat de ceea ce spune.

2. Ascultă sentimentele exprimate

Permite celuilalt să simtă ceea ce simte fără a fi ridiculizat, luat peste picior sau a-i oferi o soluție. Există multe exemple de felul următoarelor două:

”Andreea se plânge mamei ei: “este atât de greu să mă trezesc de dimineață ”. Mama Andreei îi răspunde: “ei, nu e chiar atât de rău - odată ce te ridici, îți va veni și cheful de viață”

“Corina spune prietenei ei: ”colegii mei au râs astăzi la serviciu când m-am împiedicat și am căzut”. Prietena ei: “și mie mi s-a întâmplat de multe ori să fiu ridiculizată dar nu îi bag în seamă!”

În ambele situații prezentate personajele au nevoie de înțelegere și apreciere. Iată un posibil răspuns la nevoia interlocutorului lor:

Andreea se simte singură sau obosită, dar nu știe cum să exprime! Mama ei ar putea spune: ”înțeleg că este o dimineață numai bună de prelungit somnul. De fapt, înțeleg că ești destul de obosită. Cred că și eu la vârsta ta am trecut prin o astfel de perioadă. Nu este ușor să rezolvi toate problemele singură... Sunt alături de tine și țin foarte mult la tine“ în acel moment, mama a rămas surprinsă de pofta de viață a Andreei, care s-a simțit înțeleasă.

Corina s-a simțit jignită de colegii săi. Prietena Corinei ar putea spune: “deci au râs când te-ai împiedicat. Trebuie să te fi simțit jignită de comportamentul lor. Nu a fost un gest frumos din partea lor. Și eu am trecut prin această situație și te înțeleg. Ai vreo soluție pentru ceea ce s-a întâmplat?” De multe ori încercăm să rezolvăm problemele interlocutorului, când de fapt rostul comunicării este acela de a-l ajuta pe celălalt să găsească singur soluția.

3. Ascultă nevoile exprimate sau neexprimate

Andrei vine obosit de la lucru și se așează pe canapea moțăind. Soția începe să îi vorbească despre toate cele întâmplate de peste zi. Soțul îi spune că nu poate vorbi acum și, după un duș scurt, se duce să se odihnească, spre supărarea soției. Nevoia soției este de comunicare cu partenerul, în timp ce nevoia partenerului este de odihnă. De obicei, atunci când partenerul de comunicare ne povestește o anumită întâmplare, acesta este un mod prin care creierul (în mod special în cazul persoanelor de sex feminin) se eliberează de stres și își revine mai ușor. În alte cazuri însă (în mod special în cazul bărbaților) este nevoie de odihnă, și de rezolvare tacită a propriilor probleme. De aceea este important să înțelegem diferențele dintre noi. Este bine să ne luăm timp pentru a cunoaște și a veni în întâmpinarea nevoilor celeilalte persoane. Vom fi surprinși să vedem că în cele mai multe cazuri, atunci când nevoile celuilalt sunt împlinite, va fi mai dispus să le împlinească pe ale noastre.

4. Înțelege ceea ce ți se spune

Atunci când celălalt își exprimă opinia, povestește sau ne comunică un anumit lucru, cea mai înțeleaptă cale de a ne înțelege bine interlocutorul este de a-i pune întrebări utile, astfel încât să înțelegem corect intenția celuilalt: ”Ai vrut să spui cumva...?” “Să înțeleg că...?”

De multe ori considerăm că sfaturile noastre sunt cele mai bune și utile, însă uităm că cel de lângă noi este o persoană care, ca și noi, dispune de capacitatea de a găsi soluții (și dacă stăm bine să ne gândim este și singura capabilă să găsească cele mai bune soluții pentru ea însăși).

Atitudinea pozitivă sau încercarea de a ne ajuta partenerul înveselindu-l, nu este totdeauna metoda cea mai potrivită de a rezolva o problemă: de exemplu, atunci când prietenul nostru află că suferă de o boală incurabilă, a încerca să îi ridicăm moralul spunându-i că e posibil să se înșele sau că nu are de ce să se îngrijoreze, poate fi perceput ca o insensibilitate din partea noastră! De aceea este bine să ne punem în pielea celuilalt.

E mult mai ușor de rezolvat o problemă atunci când mergem însoțiți de cineva, chiar dacă singurul lucru pe care îl face este doar să meargă împreună cu noi. La fel este și în comunicare.

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

Arta... de a vorbi

Există un timp de ascultare și unul de vorbire. De aceea, pentru a înțelege mesajul celeilalte persoane și a-i oferi ocazia să vadă că ne pasă de ea, este bine să apelăm la întrebări ajutătoare: ”Cum...?”, “Unde...?”, “Când...?”, “Ce crezi că e de făcut?”. De asemenea, repetarea celor spuse de interlocutor, sunt un bun ajutor în comunicare.

Atunci când dorim să rezolvăm o problemă, cele mai nepotrivite întrebări (dacă noi suntem inițiatorul comunicării) sunt: cele care nasc în celălalt dorinta de a se apăra, în loc de a rezolva problema sau dilema: “de ce (nu ai spălat vasele de ex)...?”, “cine... (a lăsat ușa deschisă, sau a spart vaza, de ex.)”? În loc să abordăm astfel de întrebări am putea să exprimăm sincer, dar într-o manieră deschisă și pozitivă sentimentele pe care le trăim cu privire la un eveniment. De ex. “Mă simt atât de obosită încât mi-ar fi prins bine dacă ți-ai fi luat timp să speli vasele”, sau “Mă simt vulnerabilă când știu că ușa este deschisă, te rog să ai grijă să încui ușa” sau “mă simt atât de tristă pentru că s-a spart vaza aceasta - o primisem de la o prietenă bună”. Acest fel de comunicare îi oferă celuilalt șansa de a se simți în siguranță dacă își recunoaște greșeala, să îi câștigăm sprijinul pentru mai departe, iar nouă ne devine mai ușor să acceptăm pierderea, să iertăm, și să mergem mai departe, câștigând atenția celuilalt.

Arta de a... comunica

Pe traseul acesta între a vorbi și a asculta am văzut că apar multe bariere, care pot afecta nu numai un dialog, ci o relație. De aceea este bine să ne luăm timp să înțelegem motivațiile noastre și ale celuilalt și să îndreptăm comunicarea pe un traseu benefic ambelor părți, în funcție de cât suntem de dispuși să înțelegem pe celălalt, și să îl apreciem. Aceasta poate fi într-adevăr o artă, deoarece, ca în orice alt domeniu, prin comunicare:

- învățăm să fim disciplinați și să cerem disciplină - amabilitate, politețe, respect, fermitate
- se produce un schimb de experiență și valoare - prin relaționare.

În concluzie, orice om are nevoie să i se recunoască valoarea personală, sentimentele sale și influența pe care o are în viața celorlalti.

Puneți anumite limite atunci când vă simțiți manipulați. Despre cum ar trebui să limităm manipularea și ce principii ne pot ajuta în acest sens, vom vorbi într-un articol următor.

Atunci când încercăm să manipulăm, lucrurile cu siguranță vor ieși la suprafață mai devreme sau mai târziu, lucru care va încheia orice altă posibilă comunicare, cel puțin pentru o vreme, sau se va restrânge la o formalitate dură.

Atunci când comunicăm cu sinceritate, spunând adevărul, celălalt va fi mult mai dispus să valideze (accepte) comunicarea.

Lasați mintea să judece înainte de a vorbi! Fără să ne dăm seama putem răni pe celălalt sau îi putem știrbi imaginea de sine!

Fiți creativi în comunicare, evitați crisparea, fiți maleabili!

Evitați să vă grăbiți să vorbiți! Așa cum am învățat: ascultați, ascultați, ascultați și apoi înțelegeți vorbitorul înainte de a-i raspunde.

Autorii unei cărți foarte bune: Gary & Joy Lundberg, scriau la un moment dat: “ Atunci când ești împăcat cu tine și ești mulțumit de propriul tău sistem de valori, poți asculta, poți învăța și poți accepta sau respinge ceea ce spun sau fac alții, mult mai usor.

Comunicarea are trei dimenisuni la fel de importante și necesare în viața noastră:

Dimensiunea spirituală - comunicarea Dumnezeu - om,

Dimensiunea umană - om - om

Dimensiunea interioară - cu sinele

Putem învăța multe principii de relaționare pe toate cele trei dimensiuni, dacă ne vom lua timp să învățăm de la Dumnezeu, Creatorul vieții noastre. Validarea în domeniul comunicării se referă la acea acțiune de a deschide ușa celuilalt și a-l primi în comunicare. Această invitație la o comunicare sinceră și onestă este exprimată chiar și în Sfânta Scriptură: “Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă **aude** [**ascultă**] cineva glasul Meu și **deschide** ușa [**răspunde**] voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine [**comunicare eficientă**]. Apoc. 3,20.

Iată alte câteva sfaturi biblice bune de urmat:

“Fereşte-ţi limba de rău, şi buzele de cuvinte înşelătoare! (Ps.34,13)

“Nu te grăbi să deschizi gura, și să nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu; căci Dumnezeu este în cer, și tu, pe pământ, de aceea să nu spui vorbe multe.” (Ecl.5,2)

“Cel ce umblă în neprihănire și vorbește fără vicleșug, cel ce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, cel ce își trage mâinile înapoi ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n-audă cuvinte setoase de sânge și își leagă ochii ca să nu vadă răul, acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apă nu-i va lipsi. (Isaia 33, 15,16)

“Felul vostru de vorbire să fie: “Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.” (Mat.5:37)

“Adu-le aminte de aceste lucruri și roagă-i fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, să se ferească de certurile de cuvinte, care nu duc la alt folos decât la pieirea celor ce le ascultă.” (2 Tim. 2:14)

“Căci cine iubește viața și vrea să vadă zile bune să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la cuvinte înșelătoare“ (1 Pet. 3:10)

Nu trebuie să fii comediant sau actor pentru a putea iniția o conversație cu ușurință, este nevoie doar să asculți cu atenție ceea ce ți se transmite și să intervii atunci când este cazul. Pe lângă acestea, o atitudine prietenoasă, deschisă, care să transmită interes și curiozitate, este binevenită!

Vă dorim relații împlinite și multă înțelepciune în comunicare!

-va urma-

...::: Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” :::...

Atitudinea contează

GEORGE UBA - președinte
asociația „Ridică-te și umblă”

În timpul unei bătălii, un general a hotărât să atace, deși armata sa era cu mult depășită numeric de cea inamică. El era încrezător în victorie, dar oamenii săi erau cuprinși de îndoială.

În drum spre câmpul de luptă s-au oprit la un altar. După ce s-a rugat împreună cu soldații săi, generalul a scos o monedă și a zis:

- “Voi arunca acum moneda. Dacă nimerește capul, vom câștiga, dacă e pajura vom pierde. Acum e momentul pentru ca destinul să ni se arate.”

A aruncat moneda în aer. Toti așteptau cu nerăbdare să vadă ce le-a hotărât soarta. A ieșit capul. Soldații au răsuflat ușurați și, plini de încredere, au atacat armata inamică și au ieșit victorioși.

După bătălie un locotenent remarca:

- “Nimeni nu poate schimba destinul!”

- “Într-adevăr!” i-a replicat generalul și i-a arătat locotenentului moneda. Aceasta avea capul pe ambele părți.

Drumul sau... destinația?

Ce este mai important? Traseul sau momentul când ajung la destinație? Închipuiți-vă o ascensiune pe munte. Ai vârful de atins și ești pregătit pentru a-l cuceri. Te sună telefonul când ești aproape să ajungi. O urgență te cheamă înapoi la poalele muntelui. Ce spui? Așa?: ”N-am făcut nimic! Am urcat în zadar! Timp pierdut! Eșec total!” Sau: ”A fost extraordinar! A fost un traseu plin cu frumusețe! N-am ajuns în vârf, dar am fost aproape. Ce privelițte! Ce aer și ce culori mi s-au dat în dar! A meritat!”

Două perspective, două atitudini, două drumuri ale vieții. Pentru unul evenimentul atingerii vârfului este important, pentru celălalt traseul este totul.

Când dizabilitatea vine peste noi, fie că este dobândită sau înnăscută, putem merge pe una dintre cele două variante de viață. Dar fiți atenți! Una dintre ele este falsă! Faptul că nu putem să mergem și fotoliul rulant ne ține să nu ajungem la verticală, nu înseamnă că viața nu și-a atins scopul. Este un traseu pe care îl putem parcurge și să culegem frumuseți de viață inimaginabile. Acest proces al parcurgerii vieții în aspectele ei dominante este fundamental! Și nu sunt vorbe goale! Ci o realitate în care ne ancorăm viața. Gândim, comunicăm, simțim, alegem, dăm valoare clipelor, cântăm, ne bucurăm, influențăm pe alții, ne rugăm, sperăm, sunt tot atâtea realizări în proces din care rezultă viața. Vârful, sau mai bine zis ridicarea în picioare din cărucior, venirea luminii în ochii care n-au văzut niciodată, sau care n-au mai văzut de mult, va fi atins cu certitudine pentru a fi aruncată o funie pentru cel care crede că vom ajunge sus și, mai ales, pentru cel care Crede în Cel care ne trage spre înălțimi. Importantă este atitudinea pe traseul vieții și cât de bine suntem prinși de funia credinței. Drumul este totul. Restul este decor.

Justificare

- Nu-i corect, spune locotenentul. Unde este posibilitatea hazardului? Tensiunea vieții este dată de alternativă, de cele două variante, bine și rău.

- E foarte corect locotenente, îi replică generalul. Când vezi că binele iese și din ce este favorabil și din ce este nefavorabil, atunci viața are garantată victoria. Nu neputința îmi dă eșecul, ci atitudinea neputinței. Nu un număr mic de ostași garantează înfrângerea. Ci atitudinea, locotenente. Vezi tu, oamenii, cu atitudini în alb și negru, cred că viața este frumoasă doar când îți merge bine, iar când suferi viața este de aruncat. Fals! În suferință se formează caracterul și în atmosfera aceasta se trăiește adevărat. Pentru mine viața, oricum ar fi, are aceeași semnificație pe ambele fețe ale monedei: victorie!

-sfârșit-

REVISTA ÎMPREUNĂ

dedicată pentru Liță Coca,
Gănescu Cornelia, Turlea Diana,
Floarea Carmen, Iatan Marioara,
Stan Violeta, Stan Ion,
Petreacă Valentin și Petreacă Gabriel.

În fiecare zi
Filă cu filă te deschizi,
Credincioșii apropii la rugăciune
Să împlinească doar fapte bune.

Revista împreună
Credincioșii îi adună.
Ajută pe cel trudit.
Odihnește pe cel obosit.

Deschizi cu credință inima,
Întărești cu dragostea ta,
Oferi: mângâiere, povățuire.
Călăuzești mereu prin răbdare.

O revistă minunată.
Cu iubire ne așteaptă.
Drumul arată spre mântuire.
Împreună suntem... ce fericire!

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

BOGĂȚIA

Nu uita ești om bogat
Și de Isus însemnat
Nu ai aur sau argint
Ci pe Isus că te-a iubit.

Nimeni nu trăiește ca tie
Ești un rod al Celui ce vine
Ești un gând al lui Isus
El e garantul tău de sus.

Pe Cuvânt sfânt te bazezi
Ești genial când crezi
Chiar de primești o lovitură
Când cel rău o dă cu ură.

După nori negri și furtună
Luptă!... va veni și veme bună
Dacă vei plânge neajutorat
El, Dumnezeu, va șterge răul lăcrimat.

În orice lucru foarte greu
Adu-ți aminte de Dumnezeu
Răstignirea, natură vrăjmașă
Ea ne poate elibera ca șansă.

Va șterge lacrima de pe obrazul tău
Fiindcă te iubește Mântuitorul tău.

Petrică Lupu
Țigănești - Teleorman

OAMENII DE LÂNGĂ NOI

Omului când îi merge bine, când de bani dispune,
Prieteni îi sunt cu toții, chiar și dușmanii
Toți îi sunt alături și îi spun că mult îl iubesc
Și promit că niciodată ei nu-l părăsesc.

Ce fericit se crede omul când înconjurat se vede,
De mulți prieteni, ce de lângă el n-au să plece,
Inima îi saltă de bucurie când vede cât îl iubesc,
Cei care îi sunt alături și-i spun că nu-l părăsesc.

Dar iată că omul nostru un necaz pățește,
Nu-i mai merge bine și deodată singur se găsește,
Căci prietenii ce-i promiteau iubire, cu toții au plecat.
Și iată-l acum singur, l-au părăsit precum hoții.

Iată că atunci când ai probleme, când îți merge rău
Te părăsește uneori și cel mai bun prieten al tău.
Așadar să fim atenți când celor din jur încredere acordăm.
Și cu prieteni și prietenii false să nu ne înconjurăm.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos - Argeș

RIDICĂ-TE ȘI UMBLĂ

Într-un cătun îndepărtat.
Se iubeau o fată și-un băiat.
Ei niciodată nu s-au întâlnit.

La telefon povestea și-au spus
Nu știau cum să facă
Ca ei doi să se vadă.

Multe lacrimi au vărsat
Se iubeau cu adevărat
Era o iubire sinceră și curată.
Dintre un băiat și o fată

Dar din întâmplare au aflat
Că clubul Ridică-te și umblă s-a înființat
Ei doi întâlnire și-au dat
Și în club au intrat.

Oamenii cu aplauze i-au primit
Dar ce păcat, fata nu vedea
Băiatul nu mergea
Dar nu siau lăsat, iubire și-au jurat.

Băiatul cu ochii înlăcrimați
Pe fată de mână a luat.
Și cu vorbe dulci i-a spus:
Iubito tu vei fi picioarele mele
Iară eu voi fi ochii tăi
Și împreună vom fi,
Până Domnul va veni.

Chită Adriana
Răchitoasa - Bacău

ÎNDEMN

De vrei să fii un bun samaritean
ajută-l pe cel necăjit
așa precum Domnul Iisus
ne-a ajutat și ne-a iubit.

De vrei să fii un bun samaritean
să dăruiești măcar din când în când
măcar o haină și un pic de pâine
celui sărac, gol și flămând.

Și să nu uiți că dăruind
câștigi mai mult decât gândești
de vrei să fii iubit de Domnul
și tu creștine să iubești.

Iar tu care ai fost căzut
și te-ai aflat neajutorat
gândește la ce ai greșit
și schimbă-ți viața neapărat

Să nu uiți frate nici o clipă
pe cel care te-a ajutat
să-i mulțumești din inimă
și să-l respecți cu-adevărat

Să ne rugăm la Creator
cu îndurare să ne ocrotească
de cel viclean, perfid și rău
pe-al vieții drum să ne ferească.

Cucu Mitică
Botoșani

Talentul...

nu cunoaște

handicap!

EU SUNT EU!

Trebuie să mă prezint?
Păi, atunci să nu vă mint!
Eu sunt eu, c-așa sunt eu
Și așa am fost mereu.
Mâini, picioare, cap și gât
Burtă, nas și cam atât.
A, ba nu, am și urechi
Și-o față pe stil vechi.
Unii spun că sunt deștept
Treaba lor, eu mai aștept.
Alții spun că am talent
Se înșeală, evident!
Unii spun că sunt haios
E o glumă, serios!
Alții spun că sunt frumos
Evident că sunt, pe dos!
Așadar și prin urmare
Ce-i atâta zarvă mare!
Eu sunt eu, c-așa sunt eu
Și așa am fost mereu!

Florian Petrache
Puchenii Mari - Prahova

AM UITAT

Mă doare sufletul și plâng
Când văd atâta suferință,
Mă doare pieptul și oftez
Când văd că nu mai e credință.

Pe cruce Doamne noi Te-am pus
Și Te-am scuipat și injurat
Iar Tu pe toți Tu ne-ai iertat
Și multele păcate ni le-ai luat.

O lume strâmbă s-a făcut
Cristoase când ai înviat
Și noi de Tine am uitat
Și multele păcate noi le-am luat.

Ce zice omul suferind
Când vede atâta nedreptate:
O Doamne să mă ajuți din plin,
Că fratele nu vrea, nu poate.

De sus din cer Doamne ne vezi,
Ne cântărești, ne judeci
Și aștepți că trupul nostru e muritor,
Dar sufletul... răspunzător.

Ne judeci Doamne și ne dai
Pedeapsa ce ni se cuvine
Dar vin' odată pe pământ
Că omul a uitat de Tine.

Sorinel Vlad
Bumbești - Jiu

ÎNTOARCE ȘI OPREȘTE TIMPUL

Întoarce Doamne timpul o clipă
Să pot atinge Copilăria cu o a gândului aripă
Să cred în bunătatea lumii și să am speranță
Că o să pot merge pe picioare în această viață.

Întoarce Doamne timpul ca pe o filă de carte
Să nu-mi pară Adolescența atât de departe
Ochii și fața de fericire să-mi strălucească
Crezând că orice vis și dorință o să mi se îndeplinească.

Întoarce Doamne timpul ca pe o frunză a toamnei
Să gust din Tinerețe aroma iubirii și a nebuniei
Și fiecare zi poate să fie o mare încercare pentru ceea ce vine
Căci după fiecare rău poate fi și mai bine.

Copilăria, Adolescența și Tinerețea adunate într-o cunună
Creau imaginea că viața mea cu tot ce avea era bună
Anii au trecut luând cu ei amintiri bune și rele
Azi mă simt singură cu gândurile și problemele mele.

Trezându-mă în miez de noapte adulmecând frământările mele
Mă rog la Tine Doamne, privind până în zori la stele
Oprește Doamne timpul ca bătrânețea să nu mă doboare
Să pot spera că după ploaie e soare chiar de viața-i trecătoare.

Vali Fencea
Ciutelec Bihor

DOAMNE!

Am o singură-ntrebare,
Să-mi răspunzi, că mult mă doare!
Țara noastră, mândră floare
Așa deodată ea dispare?

Că am ajuns la capătul puterilor,
De numărul mare al durerilor
Și ce dureri!

Când vine iarna ne îngroapă
Cu case cu tot,
Când vine vara ne înneacă
Cu case cu tot!

Doamne! Cine poartă vina,
Că viața-i nepăsătoare
Cu cei din case, de pe-ogoare?
Nu-i nici milă, nu-i nici frână
Vezi cum toate se dărâmă!

Și începe tragedia
Oamenilor în comun
Că așa-i în România!
Nu se vede unde-i vina.

Telefoane de tot felul
Că e vinovat guvernul
Că lasă oamenii să moară
România mândră țară!

Uite-așa mi-a fost dat mie,
Cu oricare tragedie
Să compun o poezie,
Cei cu adevăru-n mână
În instanță se amână.

Se amână iar și iară
Oare pentru-a câta oară
Și de ce doar ei să moară
Românie mândră țară!!!

Șuteu Magda
Sighișoara

ACCEPTAREA

Doamne tu ești mare
Tu accepți pe orișicare
Chiar răi de am fi
Tu tot ne-ai mai iubi.

Noi suntem așa de răi
Dar Tu Doamne ne accepți
Chiar așa de răi cum suntem
La Tine ne primești și ne iubești.

Fă-ne Doamne să ne acceptăm
Să ne iubim ca frații
Să ne acceptăm ca copilașii
Așa cum ne accepți și Tu.

Ilie Ionuț Cosmin
Strejnic - Prahova

Talentul... Creația ta

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Anonim

Vând Ford Mondeo, îl poate conduce orice persoană cu handicap locomotor și este omologată și înscrisă în România. Are geamuri, oglinzi și încălzire electrice, ABS, este super dotată. ITP 26 martie 2014 - 25 martie 2016. Preț negociabil. ***Tel. 0741-043353***

Șofron Haraga

Șofron Haraga, 39 de ani, din București, absolvent al Postlicealei Sanitare Balneofiziokinetoterapie-Masaj în cadrul Centrului Școlar Special "Regina Elisabeta" 1, București, sunt o persoană nevăzătoare complet. Doresc mult de tot să lucrez ca maseur în țară sau străinătate. Rog seriozitate maximă. Mă puteți contacta la următorul număr de telefon: ***0746-609925.***

Ionel

Mă numesc Iftimie Ionel Titel, am 32 ani, sunt din Tecuci, jud. Galați. Am handicap gr. 2, diabet zaharat tip 2, insulino-dependent. Am amputație gamba stângă, treime medie, de 8 ani. Am un ajutor de handicap de 230 Ron. Nu am alte venituri.

Vă rog mult, dacă vreți și dacă aveți bunăvoința să mă ajutați să îmi cumpăr o proteză. Proteza pe care o port eu acum e crăpată, iar degetul de la proteză este rupt. Merg rău cu ea. Cont: ***RO45BRDE180SV32631911800*** *deschis la BRD.*

Potropopu Vasile

Vreau să propun cititorilor revistei ÎMPREUNĂ, cărora la place scrisul și vor să mai câștige ceva bani scriind articole, să mă contacteze pentru o eventuală colaborare, la adresa: ***potropopu_vasile@yahoo.com*** *Pentru a vă face o idee despre cum ar putea fi articolele, puteți vizita site-ul meu: http://www.scuter-electric.com/*

Articolele trebuie să fie originale, ne putem inspira de pe net, dar nu avem voie să copiem fraze întregi, articolul trebuie să aibă o anumită lungime (450-550 de cuvinte) și bineînțeles că trebuie scris pe o anumită temă.

Îți doresc multă sănătate și succes în tot ce ți-ai propus.

Mihăiță

Sunt o persoană ce am suferit de mic copil. Boala m-a făcut să nu am un viitor în lume. Cer să fiu ajutat de oamenii cu suflet pentru a putea să am locuința mea, fiindcă nu pot sta cu părinții: mă alungă, beau, am viața grea... mai ales tata e un om dur. Am loc de casă dar îmi trebuie bani de materiale, suma de 3.000 de euro, toată valoarea casei. Cont ***RO73BTRL05601201375073XX****. Tel.* ***0747-552667***

Ioniță Vasile - Căscioarele (Giurgiu)

Vând căruț electric, stare f. bună de funcționare, acumulatori și încărcător noi, are lumini, avarii, bun și pentru persoane mai corpolente. Preț 1.500 Ron. Tel. ***0246-259801***

Anonim

Vând scaun cu rotile BREEZY, Proveniență GERMANIA stare bună de funcționare. OFERTA 350 RON Tel. ***0744-262921***

Dorcu Tiberiu - Roman (Neamț)

Vând pict (mașină de scris în braille) Erica. Preț 450 Ron. ***0784-036354*** *și* ***0753-812536***

Ion Niculaie

Mă numesc Ion Niculaie, sunt din Poiana Câmpina, sunt persoana cu handicap locomotor (picior amputat), doresc achiziționarea unui căruț electric de la o persoană care dorește să doneze. Mulțumesc din suflet anticipat. ***0730-236111****.*

Eliza

Sunt o tânără necăsătorită, singura întreținătoare a mamei mele cardiace, ce acum eu am nevoie de o intervenție chirurgicală foarte urgentă pentru a-mi fi scoasă splina. Costul operației este 20.000 lei noi, deoarece patronul nu mi-a plătit asigurările de sănătate, de aceea am nevoie de un ajutor umanitar pentru a-mi putea fi salvată viața. Pot fi contactată la tel: ***0758-659460*** *pentru a vă oferi mai multe amănunte și contul umanitar pentru cine mă poate ajuta. Nu e o glumă. Înlăcrimată, rog seriozitate.*

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției.....

INVITAȚIE – APEL

Te-ai gândit că viața ta e un roman? Poate n-ai cutezat s-o privești așa, dar acesta este adevărul. Pentru mulți cititori ai revistei noastre, experiențele de viață relatate în ea sunt așa de binefăcătoare.

Poate și pe tine te-au încurajat sau ți-au oferit sfaturi bune. Și experiența ta de viață contează pentru noi. Nu te gândi că este nesemnificativă, pentru că nu este așa. Nu despre lucruri spectaculoase ținem să scriem, ci și de cele mici, dar care ne încurajează. Un mic succes pe care l-ai obținut în lupta cu viața, poate fi și pentru noi o încurajare.

Nu ezita să ne scrii despre viața ta, care poate ți se pare nesemnificativă, dar care pentru noi poate fi un adevărat izvor de încurajare și mângâiere.

....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru....

Încă de la începutul apariției revistei, am primit cu mare bucurie sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre și cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Să ne rugăm din suflet pentru cei dragi: Titi Roșoga cu familia, din Poplaca, Sibiu; Gigi Damian cu familia și toți frații de la biserica din Sadu, Gorj; Mihaela și Nelu Petrache din Vaslui; Dănăiață Mircea și Cașmir Mioara, din Rădăcina; Aurel Burcea cu familia; pentru sponsorii revistei și pentru toți cei triști, singuri și suferinzi.

Sorinel Vlad - Bumbești-Jiu

Să ne rugăm pentru toți prietenii noștri cu dizabilități.

Iordache Ionel Marius - Viișoara (Constanța)

Să ne rugăm pentru sponsorii revistei, pentru Aurel Burcea și familia lui, pentru Anișoara Bologa și scumpa ei mamă, pentru Maria Ghiordănescu, pentru Neli din Tulcea. Și pentru toți cei ce suferă să vă dea Dumnezeu multă sănătate.

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

După cum bine vedeți, revista a apărut iarăși. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet) și să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor, astfel ca revista să apară și în viitor.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

În ultimul timp s-au mai deschis noi filiale ale asociației „Ridică-te și umblă”. Să ne rugăm pentru întâlnirile din București, Ploiești, Sinaia, Târgoviște, Constanța, Bacău, Galați, Alexandria, Bârlad și Buzău, precum și pentru oamenii de suflet care vor să înființeze filiale și în alte județe (în viitorul apropiat Iași, dar pregătim și în altele)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Datorită Lui, escarele mi s-au închis. Mulțumesc celor care s-au rugat și m-au sfătuit. Rog să fiu susținut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar... atât de puțini conștientizăm importanța și necesitatea rugăciunii? Doar... atât de puțini înțelegem și credem că atunci când mai mulți se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19)

....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!....

Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în lunile mai & iunie, un sincer și călduros **„La mulți ani!”,** împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Florian Ciprian Angheluță, Georgeta Arsene, Radu Atodiresei, Iulian Sorin Bîrsan, Petre Boșoi, Liviu Chiran, Florian Coporan, Brândușa Covaci, Cretburg Cristian Gabriel, Didica Diaconu, Maria Mioara Doroftei, Benone Mihai Furtună, Alexandru Ghetea, Sorin Mihai Gândac, Mariana Iacobescu, Elena Ionașcu, Denisa Mirela Ioniță, Corina Lucia Livadaru, Pavel Ludușan, Ștefan Lupei, Cristian Maria, Israel, Marian Marin, Ionuț Mîrzac, Elena Meiroșu, Marian Meiroșu, Irina Georgeta Modreanu, Cecilia Moței, Anamaria Nichita, Nicu Oane, Laurian Oprea, Angela Papuc, Marian Pavel, Elena Olimpia Pătrașcu, Lavinia Luminița Popa, Ștefan Popescu, Tiberiu Roșu, Niculina Teleagă, Costina Tudorache***

Liviu Tudoroiu &

Daniela Jercan - Bucuresti

„La mulți și fericiți ani!”, *pentru prietenul nostru **Neluțu Petrovan** (19 mai) din Ocna Șugatag, jud. Maramureș. Te îmbrățișăm cu drag!*

Chită Adriana - Bacău

*Doresc să transmit prietenilor mei de suferință care mai adaugă un trandafir în buchetul vieții în 1 iunie **Ordace Veronica** din Vaslui, 7 iunie **Neacșu Viorica** din Petroșani, **Bologa Anișoara** din Mehedinți. Dragii mei, vă doresc să vă dea Dumnezeu tot binele din lume, multă sănătate, multă putere și un buchet de trandafiri*

*parfumați ca sa vă împarfumeze viața. **„La mulți ani!”***

Ordace George

„La mulți ani!” *cu multă sănătate pentru soția mea, **Veronica Ordace** (1 iunie). Te iubesc și sunt alături de tine, așa cum am făcut de 29 de ani petrecuți împreună. „Te iubesc!”*

Neacșu Anghel & Claudiu

*Pe data de 7 iunie, soția mea, **Viorica**, va împlini o frumoasă vârstă (60 ani), iar pe data de 10 iunie, vom împlini 25 ani de căsătorie (nunta de argint). Cu această ocazie, soțul Anghel și băiatul Claudiu, îi dorim multă sănătate, fericire, cât mai mulți ani împreună și-i dorim toți trandafirii din lume. Cu drag, Anghel și Claudiu.*

Neacșu Anghel & Viorica

*Familia Neacșu Anghel și Viorica, dorim bunei noastre prietene, **Lenuța Porțan**, care pe 13 iunie va împlini o frumoasă vârstă, îi dorim multă sănătate, fericire și un călduros **„La mulți ani!”**.*

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

Ai citit Marcu cap. 10? Spune că Isus l-a privit cu duioșie și l-a iubit. Așa scrie, "l-a iubit".

Isus te iubește și pe tine. Nu contează dacă ești bogat sau sărac, urât sau frumos și nici naționalitatea. El te iubește. Te înțelege. Nu o spun eu, ci Biblia. În momentul acesta tu ești cel mai important pentru Dumnezeu. Tu cu luptele tale, cu eșecurile tale, conflictele, îndoielile și incertitudinile tale; tu, cu defectele tale de caracter și cu temperamentul irascibil, ești obiectul dragostei și duioșiei Lui. Poate că în vreun moment al vieții tale vei simți că nimănui nu-i place de tine, că viața ți-a refuzat ocaziile pe care le-a oferit altora, că lumea nu te acceptă. Poate că nici tu nu te placi, dar El este chiar lângă tine, gata să te ajute, să te salveze și să-ți dea valoare.

(...)

Era pe Golgota o cruce cu măsurile... mele, cu numele meu, pregătită pentru mine! Dar... în acea după amiază tristă, ISUS purta crucea mea, eu eram acela care merita să moară, dar EL m-a iubit atât de mult încât a decis să moară în locul meu și să-mi ofere dreptul la viață, drept pe care EL, ca om, îl cucerise! CUM SĂ NU TE OPREȘTI SĂ TE GÂNDEȘTI LA ÎNSEMNĂTATEA UNUI ASEMENEA ACT DE IUBIRE!!! Cum aș putea avea curajul să nu iubesc pe Cineva care mă iubește așa de mult!!!

(...)

Omul nu vrea să moară, și totuși cineva trebuie să moară. Cineva trebuie să plătească prețul păcatului în locul ființei umane. Aici intervine într-un mod minunat Fiul. El spune: "Tată, omul merită să moară pentru că a păcătuit, dar înainte de a executa sentința vreau să merg pe pământ ca om și să trăiesc ca el, vreau să iau asupra mea natura lui, să trăiesc conflictele, tristețile, bucuriile și încercările lui." De aceea a venit Hristos în această lume. El nu a fost doar asemănător cu un om, El a fost om cu adevărat. Ca tine și ca mine. A avut aceleași lupte pe care le ai și tu uneori: S-a simțit singur și neînțeles, ca tine; a trăit ispitele tale. Din acest motiv, și nu pur și simplu pentru că e Dumnezeu, El dorește să te iubească și să te înțeleagă. El nu vrea să te judece și să te condamne, ci vrea să te mântuiască!

(...)

Omul care știe că are asigurată viața veșnică nu se mai teme de moarte. Ascultă-ți atent conștiința căci conștiința e "bine crescută", de obicei nu vorbește celor care nu sunt gata să o asculte. Nu uita: conștiința te sfătuiește ca un prieten înainte de a-ți fi judecător! Ar fi bine să asculți de ea atunci când îți vorbește prietenește mustrarea de conștiință vine de la Dumnezeu. Ține minte, conștiința și reputația merg mână în mână, de obicei un om cu o conștiința curată are un nume bun. Gândește-te că numele tău reprezintă pe cineva. Pe cine?

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Dumnezeu ne-a dăruit un cadou, cel mai prețios dar: ne-a oferit viața veșnică. Împreună cu El avem răspuns la rugăciunile noastre. Inima vibrează de bucurie, deoarece cu Ziditorul nostru totul radiază și se transformă. Credincioșii să fie mai generoși cu aproapele lor. Creatorul împlinește și înmulțește roadele noastre pentru că ele sunt sădite în pământul cel mai bun. Sămânța faptelor bune încolțește doar atunci când soarele Iisus Hristos încălzește sufletele amorțite și ocupate de activitățile noastre zilnice. Doar Soarele trezește făptura la viață și luminează cu razele Lui. Astfel credincioșii înmulțesc talanții faptelor plăcute lui Dumnezeu. Faptele noastre bune ajută nespus de mult să fim în Împărăția cerurilor împreună cu Păstorul cel bun în Paradis.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

Trebuie să fim atenți, chiar foarte atenți la prietenii care ne stau alături, care ne înconjoară, că de multe ori prietenii ne înconjoară cu prietenie falsă. Ne stau alături când ne merge bine, când nu avem probleme, iar atunci când avem necazuri, când avem greutăți ne părăsesc și deodată ne trezim singuri în fața greutăților cu care trebuie să ne luptăm, fără nici un ajutor.

Și totuși avem un ajutor, un foarte mare ajutor, și acesta este Dumnezeu care ne va sta permanent alături și ne va ajuta arătându-ne ce trebuie să facem pentru a învinge.

Albinaru Iosif
Dragomirești (Dâmbovița)

„Viața de creștin nu este o modificare sau o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a firii. Se produce moartea față de eu și față de păcat și apare o viață cu totul nouă. Schimbarea aceasta nu se poate produce decât prin lucrarea puternică a Duhului Sfânt." (Hristos Lumina lumii)

(...)

„Ar fi bine pentru noi ca în fiecare zi să petrecem o oră meditând asupra vieții lui Hristos. Să cercetăm viața Sa punct cu punct și să lăsăm imaginația să prindă fiecare scenă și în special pe cele din partea finală. Când ne ocupăm în felul acesta de jertfa Lui cea mare pe care a adus-o pentru noi, încrederea noastră în El va fi mai statornică, iubirea noastră față de El va crește și noi vom fi tot mai mult pătrunși de spiritul Său. Dacă vrem ca în cele din urmă să fim mântuiți, trebuie să învățăm lecția răbdării și a umilinței la piciorul crucii." (idem)

(Nota redacției: Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăși să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiți această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câțiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranță, optimism... Eu continui să cred că da. Aștept!)

Ai avut un accident la muncă? (I)

Află care sunt serviciile medicale și programele profesionale de care poți beneficia gratuit

av. DANA BORDEIANU

Salariații care sunt victime ale accidentelor de muncă si ale bolilor profesionale pot beneficia, în baza unei asigurări, de mai multe servicii medicale gratuite, precum și de programe de recuperare a capacității de muncă. Ce este asigurarea pentru accidente de muncă, când și cine trebuie să o încheie, aflați din materialul de mai jos.

Asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale este obligatorie pentru toți cei ce utilizează forța de muncă angajată cu contract individual de muncă, această îndatorire fiind reglementată de **Legea nr. 346/2002**, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 251, din 8 aprilie 2014.

Mai precis, potrivit acestui act normativ, asigurarea "face parte din sistemul de asigurări sociale, este garantată de stat și cuprinde raporturi specifice prin care se asigură protecția socială a salariaților împotriva diminuării sau pierderii capacității de muncă și decesului acestora ca urmare a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale".

Prin urmare, sunt asigurați obligatoriu **funcționarii publici** și toți **salariații încadrați pe baza unui contract individual de muncă**, indiferent de durata acestuia. În același timp, vor fi asigurați automat **ucenicii, elevii și studenții**, pe toată durata efectuării practicii profesionale, dar și **șomerii**, pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii.

De asemenea, de asigurare beneficiază inclusiv persoanele care își desfășoară activitatea în funcții elective sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperației meșteșugărești.

Mai mult decât atât, Legea nr. 346/2002 stabilește că și angajații români care prestează muncă în străinătate din dispoziția angajatorilor români au calitatea de asigurat, ca de altfel și cetățenii străini sau apatrizii care prestează muncă pentru angajatori români, pe perioada în care au domiciliul sau reședința în România.

De asigurare pot beneficia chiar și persoanele care nu sunt angajate în baza unui contract individual de muncă. Este vorba de cei aflați într-una dintre următoarele situații:

- asociat unic sau asociați într-o societate comercială;
- membri ai asociației familiale;
- persoane autorizate să desfășoare activități independente;
- persoane angajate în instituții internaționale;
- proprietari de bunuri și/sau arendași de suprafețe agricole și forestiere;
- persoane care desfășoară activități agricole în cadrul gospodăriilor individuale sau activități private în domeniul forestier;
- membri ai societăților agricole sau ai altor forme de asociere din agricultură;

Aceștia se pot asigura în sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale pe bază de **contract individual de asigurare**, caz în care vor depune la CNPP (Casa Națională de Pensii Publice) o declarație de venituri și vor comunica, în termen de 15 zile, orice modificare intervenită cu privire la propriul statut.

De ce drepturi beneficiază salariații asigurați?

Conform Legii nr. 346/2002, asigurarea are drept scop prevenirea accidentelor de muncă, dar și reabilitarea medicală și socioprofesională a asiguraților, victime ale accidentelor de muncă și ale bolilor profesionale. În plus, tot în baza acestei asigurări, salariații care se rănesc la serviciu pot primi bani pe termen lung și scurt, sub formă de indemnizații și alte ajutoare.

Concret, asigurații sistemului de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale au dreptul la următoarele prestații și servicii:

- reabilitare medicală și recuperarea capacității de muncă;
- reabilitare și reconversie profesională;
- indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă;
- indemnizație pentru trecerea temporară în alt loc de muncă și indemnizație pentru reducerea timpului de muncă;
- compensații pentru atingerea integrității;
- despăgubiri în caz de deces;
- rambursări de cheltuieli.

-va urma-

sursa: www.legestart.ro

Legaturi de inima

de Lisa Gregoire

O fetiță a murit. Donarea unui organ provenind de la aceasta a salvat viața unei alte fetițe. Legături care nu se pot altera s-au creat între cele două familii.

Robin Borrowman caută în geantă de unde scoate un stetoscop. Sylvia Tuma nu l-a remarcat deoarece abia doar ce se întorsese cu fața într-o parte, pentru a se ridica de la masă. Însă acest lucru nu i-a scăpat lui Gladys, mama sa, care prinzându-și fata de braț o forță să facă o piruetă.

De la transplant, cele două familii s-au întâlnit pentru prima dată. Au petrecut toată dimineața într-un restaurant de la Disney World și nu se mai îndurau să se despartă. Familia Borrowman trebuia să ia avionul pentru a se duce la Perth, în Ontario, puțin mai târziu, în timpul zilei, iar chelnerii începuseră să strângă masa pentru a se pregăti să servească prânzul. Era timpul să părăsească restaurantul.

Apariția stetoscopului era ceva neașteptat. Sylvia și Gladys s-au gândit și ele la această idee, dar s-au temut să nu pară ceva deplasat. Și iată că li se întindea acest simplu instrument care să-i permită Sylviei să asculte inima fetiței sale care bătea în corpul altui copil.

Robin i-a dat stetoscopul lui Sylvia și i-a așezat pe fiica sa Phoenix, în vârstă de trei ani, pe genunchii săi. Sylvia și-a pus în urechi capetele stetoscopului, apoi l-a pus ușor pe pieptul lui Phoenix, și-a oprit respirația și a închis ochii. A început să asculte bătăile ușoare pe care le auzea de la micuța inimă a Nataliei.

Majoritatea părinților care sunt de acord să doneze organe de la proprii copii nu află niciodată cine le-au primit. În Ontario, este interzis să divulgi numele donatorilor și ai celor care primesc organele, ceea ce asigură anonimatul primilor și scapă pe cei din urmă de sentimentul de obligație permanentă. În ultimul timp însă, internetul dă ocazia de a parcurge toate publicațiile sociale și a putea căuta informații asupra accidentelor și transplanturilor, precum au făcut și cele două familii. Demersurile sunt riscante, deoarece acestea expun pe cei care încearcă la decepții, dar pot să aducă și reconfort.

Istoria lui Phoenix și a Nataliei este, înainte de toate, una despre legăturile familiale care s-au creat. Știință, spiritualitate, inovație, culpabilitate, amărăciune, reproșuri și iertare se întrepătrund. Această întâmplare care depășește imaginabilul, este despre portretul unui copil pe care l-am crezut pierdut și l-am regăsit. Este, de asemenea, și povestea a două mame care nu trebuiau să se cunoască, dar care sunt astăzi legate într-o manieră așa de particulară, încât nu sunt cuvinte pentru a o descrie.

Șase luni după această primă întâlnire în Florida, Sylvia și familia ei, care locuiesc în apropiere de Miami, au mers în vizită în Canada. Au stat la Wheelers Pancake House and Sugar Camp, la o oră sud-vest de Ottawa. Phoenix, acum de patru ani, fratele ei și sora sa mai în vârstă, se jucau afară cu Alanis, de 13 ani, o adolescentă și, în același timp, verișoară cu Sylvia. Bianca Tuma, o fetiță de doi ani, care s-a născut la 15 luni după moartea Nataliei, colora un desen în casă, sub supravegherea adulților. Bianca seamănă foarte mult cu sora ei decedată.

Familia Borrowman a invitat pe Sylvia, împreună cu toată familia ei, să petrecă împreună sărbătoarea Canadei la Perth. Aceștia mai aveau în plan să viziteze Canada Wonderland și spitalul SickKids din Toronto, unde s-a realizat transplantul de inimă cu patru ani în urmă. Au hotărât ca Gladys și Alanis să participe la călătorie, deoarece ele au fost prezente și la data decesului Nataliei. Fetița cu ochi căprui și cu părul cârlionțat s-a înecat într-o piscină în data de 9 august 2009, în timpul vacanței pe care familia și-o petrecea pe insula Marco, la două ore de Miami. Natalia avea atunci doi ani. După ce petrecuse noaptea precedentă în patul părinților, era așa nedormită că aproape avea ochii închiși când s-a sculat. La trezirea sa, pe la ora 7 și 30, Sylvia a cerut mamei sale și mătușii Irene să o supravegheze pe fetiță, pentru ca ea să mai poată doarmi puțin.

Nimeni în schimb nu a văzut-o pe Natalia apropiindu-se de piscină. Familia credea că se află într-o sală de baie din care o ușă dădea pe terasă. Irene a scos-o din apă, Gladys, care este infirmieră, a încercat să o reanimeze până la sosirea salvării. La spitalul local, inima ei a început să bată și ea a fost transportată la spitalul pentru copii din Miami, unde a fost pusă sub respirație artificială.

După prima zi de spitalizare, Sylvia știa că Natalia nu se va mai trezi vreodată. In ciuda opoziției familiei din partea soțului, ea a discutat cu medicii privind posibilitatea de a dona unele organe ale fetiței. Cu câțiva ani în urmă, bunica sa a fost salvată cu ajutorul unui transplant de ficat. Era poate timpul să învețe o lecție de generozitate din această tragedie.

La aproape 2.500 kilometri, un copil de 4 luni, Phoenix, era

Robin Borrowman-38, Phoenix-4, și Sylvia Tuma-31

internată în spitalul SickKids, conectată la o complicată și spectaculoasă mașină, care imita funcțiile unei inimi: o inimă artificială de tipul Berlin Heart. Erau aproape trei săptămâni de când ea a fost diagnosticată cu cardiomiopie mărită: inima sa devenise prea mare și nu mai funcționa decât la o fracțiune din capacitatea ei. Tratamentul cu medicamente a rămas fără nici un rezultat. Phenix era pe moarte. Doctorii au început operațiunea de a-i căuta o nouă inimă.

Așteptarea nu putea fi prea lungă în cazul acesta. Familia Borrowman a stat o perioadă la hotel, înainte de a găsi un apartament prin intermediul fundației David Foster, o asociație cu scop nonprofit care ajută financiar familiile candidaților în așteptarea unui transplant. Adrian făcea naveta între Toronto și Perth pentru a se putea ocupa de magazinul lor de mobilă. Robin și cu el se temeau să nu neglijeze prea mult pe ceilalți doi copii mai mari ai familiei, Isaiah și Alliyah și îi lua cu el cât mai mult posibil. Cu toții se rugau pentru ca Phoenix să nu moară înainte de a fi găsită o inimă compatibilă. Ei sperau ca ea să aibă întâietate înaintea tuturor celorlați bolnavi care se aflau în aceeași situație, deși aceasta li se părea injust. De aceea făceau eforturi să nu se gândească la bucuria lor în defavoarea doliului unei alte familii.

Pentru că a luat decizia să doneze organele Nataliei, Sylvia a declanșat o cercetare complexă în sânul unei duzini de agenții ce furnizează organe spitalelor nord-americane. După ce au acceptat inima fetiței, rețeaua Trillium - donații pentru viață, un organism din Ontario, Canada, care administrează donațiile și grefele de organe, a organizat transferul.

Echipe de prelevare au sosit la spitalul din Miami spre prânz. Având dimensiunile unei prune, inima (organul care se conservă cel mai puțin - aproximativ șase ore de la întreruperea irigării cu sânge până la transplant), a fost oprită printr-o injecție făcută cu o soluție cardioplegică și scoasă apoi din pieptul fetiței. A fost apoi introdusă într-un container steril, și acesta la rândul său a fost pus într-un alt container cu gheață, apoi transportat în viteză la aeroport. Pachetul a ajuns

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

la Toronto în momentul în care chirurgii au debranșat inima artificială pentru a o prepara pe Phoenix pentru intervenție.

Operația este deja foarte delicată, fiindcă trebuia să se țină cont printre altele și de compatibilitatea sângelui. Sângele Nataliei era de tip B, iar cel al lui Phoenix era de tip O(zero). Marea lor șansă a fost că micuțele erau imunologic imature și în acest caz corpurile lor ar fi putut accepta și organe incompatibile.

Spitalul SickKids este un pionier al transplanturilor de inimă ABO incompatibile la sugari; aici s-a elaborat o tehnică prin anii 1990 și au fost efectuate de atunci 52 de grefe, mai mult decât în oricare alt spital din lume. Inima bebelușilor este foarte rezistentă, deoarece nu au trecut peste ea toate problemele vieții adulte: colesterolul, sarea, fumul de țigară, sedentarismul. Șaptezeci la sută din bebelușii cărora li s-au transplantat o inimă, sunt încă în viață după douăzeci de ani. "Este foarte îmbucurător, se destăinuie cardiologul Anne Dipchand care a participat la aproape 300 de transplanturi de când a început să lucreze la spitalul SickKids în 1998. Unii tineri ne trimit și în prezent fotografii de la primirea diplomelor de absolvire. Unul dintre ei m-a invitat chiar să particip la căsătoria sa."

După patru luni de la succesul transplantului de inimă, în timp ce Robin se gândea să scrie o scrisoare familiei donatoarei, a primit ea însăși o scrisoare.

Familiile donatorilor sau ale celor care au primit organele, pot să se înscrie anonim prin intermediul băncii de organe, care va suprima toate datele personale ce ar putea duce la identificarea acestora. În general este familia celui care a primit organul care pornește demersul de a-și exprima recunoștința, dar Sylvia a luat inițiativa din curiozitate. Scrisoarea sa descria înecul fetiței cu foarte multe detalii. Robin a prins și ea curajul să scrie la rândul ei. Cele două mame au corespondat pentru o perioadă și, cu timpul, mai mulți indici au scăpat cenzurii.

Găsind pe internet articole despre înecul Nataliei, Robin a ghicit că ea ar trebui să fi fost donatoarea, văzând și data evenimentului a fost astfel pe deplin încredințată. A imprimat articolele și le-a pus deoparte pentru a i le arăta lui Phoenix într-o zi. De partea sa, Sylvia oprise pentru moment cercetările de a identifica persoana care a primit inima fetiței sale, când mama sa, Gladys, o sună într-o seară.

"Am găsit-o! Este o fetiță. Se numește Phoenix. O am sub ochi." O colegă a găsit-o pe Phoenix în funcție de dată și cu ajutorul informațiilor publicate în presă. Ceea ce Gladys a văzut, era un video aparținând familiei Borrowman pus pe internet de Fundația David Foster. Sylvia a căutat adresa poștală a lui Robin și i-a scris direct.

continuare în pag. 19

....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat....

Lupta dintre răbdare și nerăbdare

„Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui."

Eclesiastul 3:1

Rubrica "Izvorul Nesecat" în această ocazie dorește să vă aducă în atenție "Lupta dintre Răbdare și Nerăbdare", pentru că este tema de actualitate cu care se confruntă toți oamenii om. Cu toții am auzit afirmația (care este din Biblie): "Orice lucru își are vremea lui", dar din păcate nu o mai putem aplica în zilele noastre, cât timp trăim în secolul și mileniul vitezei, în evoluție pe toate planurile, și nu poți ține pasul cu ei și sunt foarte grăbiți în tot, știind doar două răspunsuri: acum sau niciodată. Nerăbdarea e o boală a întregii omeniri, care dorește doar "acum". Există în inima omului și "niciodată", sau la vremea potrivită, adică să avem răbdare.

Păcatul a adus în sufletul omenirii egocentrismul și egoismul care au produs multe greșeli în viață (uneori chiar mari nenorociri), datorită unor alegeri făcute în grabă și negândite înainte, ci doar reacție imediată din impulsul simțăminelor de moment și dorinței de a rezolva problema rapid. Constatăm că nu de puține ori, în multe cazuri, o astfel de atitudine și comportament conduce către ruină sufletească, dezastru relațional și regrete enorme întârziate și inutile, din cauza acțiunilor imediate, conduse de simțăminte, fără a mai aștepta și alte informații sau ca emoțiile să se mai diminueze ca intensitate.

Dumnezeu ne îndeamnă pe toți oamenii să avem răbdare, să așteptăm în temere de El la vremea potrivită un răspuns la rugăciune bun, de folos, sănătos și potrivit fiecăruia dintre noi în rezolvarea problemelor.

Noi, prin nerăbdare noastră, parcă intenționăm să Îi luăm locul lui Dumnezeu, chiar să Îi dăm sfaturi cum ar trebui să ia decizii în favoarea noastră; suntem gata să rezolvăm noi problema în locul lui Dumnezeu prin nerăbdarea noastră, care se dovedește, de cele mai multe ori, păguboasă în final. Uneori, așteptarea răspunsului la rugăciune, „întârzierea" în rezolvarea problemei, sau „lipsa de interventie" în viața noastră provoacă îndoiala, descurajarea, tristețea, mânia, supărarea, suferința, durerea, mânia și mâhnirea, care apoi pun stăpânire pe noi și atunci căutăm noi soluții și, în final, apelăm la Dumnezeu. Se spune că „dacă nu ai răbdare, încearcă să ai îndelungă răbdare, dacă nu reușești, atunci învață să ai răbdarea sfinților".

Răbdarea Îl caracterizează pe Dumnezeu și suntem după chipul și asemănarea Lui, suntem creația Sa și de aceea suntem datori să fim asemenea Creatorului care ne-a creat, pentru că este perfect, ne vrea doar binele, ne iubește necondiționat și pentru ca a fost, este și va fi Tatăl Nostru Ceresc pe Vecie.

Poate că am trecut prin încercările nerăbdării cu oamenii, rezolvarea problemelor, împlinirea viselor și „tăcerea" lui Dumnezeu la rugăciunile noastre, dar am constatat că am greșit și am păcătuit față de Dumnezeu și oameni. Dumnezeu este bun, răbdător și ne așteaptă mereu, iar acum, ca de fiecare dată, ne face o nouă chemare la îndreptare și la cercetare prin a lua o nouă decizie în dreptul nerăbdării care ne domină viața, pentru a renunța la ea și a ne înarma cu răbdare și să așteptăm, deoarece „fiecare lucru își are vremea lui."

Dumnezeu știe cel mai bine și nu greșește niciodată timpul potrivit. Vă doresc să vă înarmați cu răbdare.

-sfârșit-

Mircea Costel Bratosin – Redactor Revista Împreună /
Director Relații Publice / P.R. Manager Asociația "Ridică-te și umblă" România

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 1 a lunii de apariție a revistei.

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți sms, scrisori prin poștă sau e-mail, puneți-vă numele complet și adresa!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Iftimie Ionel Titel - Tecuci (Galați)

Te rog mult dă-mi printr-un mesaj un număr de Cosmote sau Romtelecom sau sună-mă tu la 0765-365533. Din câte știu, conform legii 448 / 2006, ai dreptul la proteză gratuită o dată la 5 ani. Interesează-te la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului din județ sau la CAS din județ.

Conform legii 263 / 2010, poți primi, pe lângă indemnizația de handicap, și pensie de invaliditate. (Un număr de telefon era bun de publicat și la anunț)

Ilie Ionuț Cosmin - Strejnic (Prahova)

Dragă Ionuț, am primit și am citit toate cele ce ai scris. Mă bucur că și tu ai descoperit dragostea și bunătatea bunului Dumnezeu. Continuă să vorbești și altora despre El, despre ceea ce ai descoperit. La capitolul poezii mai ai însă de lucrat.

Morariu Dionisie - Frătăuții Noi (Suceava)

Apreciez cunoștințele pe care le aveți din Scriptură, precum și dorința d-voastră de a împărtăși și altora din cele ce cunoașteți, însă revista nu a fost și nu este un mijloc de a promova învățătura uneia sau alteia dintre biserici. Revista este pentru oameni cu dizabilități, pentru a le oferi informații utile, posibilitatea de a comunica, dar și un sprijin și o speranță, bazate pe bunul Dumnezeu și Cuvântul Său. Pentru doctrine ale unei biserici sau alteia există alte reviste, cărți, etc.

Cătălina Rădulescu, Szabó Iuliana - Harghita, Costel Stanciu, Mareș Vasile - Băneasa (Galați), Radu Ionuț, Irina Modreanu, Ionela, Kerekes Ibolya.

Mesaje mai lungi sau mai scurte, scrise sau telefonice, însă toate calde și de suflet. Mulțumesc tuturor!

Doresc să corespondeze:

Marius

Mă numesc Marius Nicolae, am 30 de ani, ochi căprui, 1,70 m, 65 kg, am handicap de vedere (văd cât de cât), doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. Să aibă gr. 2 sau 3. Nu răspund la bip, sms sau numere ascunse. ***0765-394685***

Minea Gheorghe - Vernești (Buzău)

Sunt creștin adventist, 46 ani, handicap gr. 2, doresc să cunosc o persoană sinceră și serioasă, tot cu handicap gr. 2. Doresc să locuiesc la ea. ***0758-331514*** *și* ***0785-560423.***

Pescaru Oprea

Mă numesc Pescaru Oprea, nevăzător, 58 ani, om de afaceri, patron de firmă de producție, stare materială foarte bună, caut o femeie tânără, cu vârsta între 20-35 ani, prolifică, fertilă, fără vicii, pentru căsătorie. Persoanele interesate mă pot contacta la ***0765-003314****,* ***0766-685984*** *și* ***0722-378082****.*

Șofron

Bună, mă numesc Haraga Șofron, am 39 de ani, doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, în vederea unei relații serioase de prietenie (căsătorie). Sunt o persoană sociabilă, cu simțul umorului, iubesc literatura, muzica bună, sunt ortodox (nu mă deranjează dacă ești de altă religie), am studii superioare și sunt nevăzător. Persoana care mă va contacta aș dori să aibă un nivel bun de pregătire, să aibă rest de vedere. Nr. meu de contact ***0746-609925****.*

Marian

Marian Rujanschi, 30 de ani, din Constanța, creștin adventist, persoană cu dizabilitate locomotor (picior amputat înlocuit cu proteză). Doresc să cunosc o tânără creștină adventistă, cu vârsta cuprinsă între 18-30 ani și să aibă un handicap asemănător sau să fie validă. Mă puteți contacta la telefon: ***0762-649149*** *și id de mess și email:* ***marian_rujanschi84@yahoo.com***

Aștept recomandări din cadrul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Rog seriozitate maximă. Mulțumesc mult de înțelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Sorin

Sunt Sorin, din Gherghița, Prahova, am 46 ani și doresc să corespondez cu fete și băieți din toată țara. ***0730-145717*** *și* ***0725-132050***

Petrișor

Mă numesc Petrișor, am 33 de ani, ochii verzi și sunt din Focșani. Sunt un tip sociabil, sincer, îmi plac călătoriile, plimbările în natură, plătesc utilitățile, fac ordine prin casă, spăl vase, nu fumez deloc, beau ocazional și mi-aș dori să fiu fericit sufletește tot restul zilelor. ***0764-177809***

Petruț

Mă numesc Petruț, am 43 ani, doresc să găsesc o fată pentru prietenie / căsătorie. ***0755-420665***

Iulian

Mă numesc Iulian, am 40 ani, 1,70 m, 70 kg., fără handicap, sunt creștin și caut un ajutor potrivit, o fată credincioasă. ***0735-565356***

Viorel

Mă numesc Viorel și am 45 de ani. Am gr. 2 și îmi caut jumătatea inimii mele. Cer foarte mare sinceritate. Pot fi sunat la orice oră la nr. ***0760-300459***

Elena

Mă numesc Elena și am 46 de ani. Am gr. 1, pe căruț, și îmi caut jumătatea inimii mele. Cer foarte mare sinceritate. Pot fi sunată la orice oră la nr. ***0763-275103***

Bogdan

Bogdan, 25-26 ani, 1,80 m, 75 kg, tel. ***0721-501331*** *și* ***0763-670894***

Gabriel

Sunt necăsătorit, îmi caut jumătatea mea sau o relație care să nu fie pe termen scurt. Vârsta 30 - 41 de ani. Vreau să găsesc pe cineva pe care să o iubesc cu adevărat. Îmi place orice fel de discuție în care există bunul simț. Nu contează distanța. Dacă ești serioasă și dacă vrei, putem să ne dăm întâlnire la tine în oraș pe viitor, dacă la mine în oraș nu poți veni. Vreau să vorbim și să ne cunoaștem. Te aștept! Mai multe detalii si informații la ID mess: ***prietenie_casatorie.matrimoniale*** *Tel.* ***0746-775642****. Nu răspund la numere ascunse! La apeluri și la sms-uri răspund!*

Laurențiu

Bună ziua. Sunt un băiat cu vârsta de 22. Aș dori să cunosc o fată de vârstă apropiată, cu parapareză spastică sau cu un handicap asemănător, deoarece eu am parapareză spastică. Pentru mai multe detalii sunați la ***0763-863735****.*

Mihai - Botoșani

Am 44 de ani, pensionar gr. 2, caut pentru căsătorie o tânără cu vârsta până în 44 de ani. Pentru detalii vă rog sunați la nr. ***0751-888238***

Gigel

Bună, mă numesc Gigel, am 33 ani, sunt gr. 1, doresc să comunic cu fete. Care dorește mă poate găsi la nr: ***0726-923834*** *sau pe facebook pe numele Gigel Barosanu. E poza cu mine pe căruț.*

Ilie

Doresc să corespondez cu orice persoană pe teme biblice. ***0785-015458*** *și* ***0737-073247****.*

Aurel

Aurel, 49 ani, din Focșani, cu scleroză multiplă, merg pe picioarele mele distanță de 100 m. Am suflet bun, credincios, situație modestă, caut doamnă cu suflet bun pentru o relație de lungă durată (căsătorie). ***0733-579407***

Manuel

Mă numesc Dogaru Manuel, sunt din Craiova jud. Dolj, am 28 de ani și consider că dragostea nu ține cont de vârstă. Sunt persoană cu dizabilități dar sunt independent, mă descurc singur și doresc să cunosc o fată / o femeie cu sau fără dizabilități (contează mai puțin) dar să fie independentă pentru a ne face viața mai ușoară. Doresc relație stabilă și de lungă durată. Dacă se va ajunge la căsătorie, cu atât mai bine. Pentru mai multe detalii mă gasiți pe messenger. ID: ***manu.manuel86*** *(„Ochii care nu se văd... se țin minte!”)*

continuare în pag. 19

continuare din pag. 18

Marian

Mă numesc Albu Marian, sunt din Alexandria, am 30 de ani, am casa mea, am handicap gr. 2 și doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, să fie de acord să stea la mine, pentru prietenie / căsătorie. ***0761-276215****.*

Pintilie Vasile

Mă numesc Pintilie Vasile, am 45 ani, sunt creștin ortodox, sunt nevăzător, am locuință proprie și doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată pentru prietenie / căsătorie. Doresc să fie creștină ortodoxă. ***0755-570941; 0768-208859****.*

Marius

Mă numesc Iordache Ionel Marius, am 32 ani, sunt creștin penticostal și aș vrea să-mi fac prieteni din toată țara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre alte lucruri. Tel. ***0734-750257*** *sau* ***0743-121297***

Joițoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joițoiu Marian, am 26 de ani, am probleme de vedere și doresc să comunic cu fete și băieți de vârstă apropiată, din întreaga țară. Pot fi contactat la ***0785-710466***

Gabriel

Mă numesc Gabriel, am 35 de ani, 1,65 m, 73 kg, nvăzător gr. 1, sunt creștin adventist, doresc să cunosc o fată serioasă, realistă, credincioasă și să mă accepte așa cum sunt. Pentru căsătorie. ***0742-919482***

Cristi

Doresc să cunosc o persoană de vârsta mea: 40-43 ani, pentru căsătorie. Telefon ***0763-813429***

Frost Romulus Paul

Licențiat, 35 ani, păr negru, ochi căprui, corpolent, cu o dizabilitate fizică, caut pentru prietenie doamne, 25-35 ani, inteligente, prezentabile, gospodine, cu anumite dizabilități fizice. Menționez că locuiesc în Iași și pot fi contactat la ***0747-040411****.*

Țigănuc Liviu Ionuț

Mă numesc Țigănuc Liviu Ionuț, am 31 ani, șaten, ochi albaștri, 1,75 m, 75 kg. Doresc să cunosc o fată între 25-35 ani, blondă, brunetă sau șatenă. Aștept să mă contactați la nr. ***0233-747127****.*

Alin

Bună fetelor, mă numesc Alin, sunt din comuna Ștefan cel Mare, jud. Călărași, am 26 ani, sunt brunet, ochi căprui, am un handicap gr. 2, caut o persoană, tot cu handicap gr. 2 sau 3, pentru o relație de prietenie, eventual căsătorie. Tel. ***0727-033234****. Nu răspund la nr private. Pup dulce.*

Ionel

Mă numesc Vieriu Ionel, com Scheia, jud. Iași, am 44 ani, stare materială bună și doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, fără vicii și fără obligații, pentru prietenie / căsătorie. ***0747-678700****. Nu răspund la numere ascunse.*

Nota redacției: *Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!*

.....De pretutindeni..... .....De pretutindeni..... .....De pretutindeni.....

continuare din pag. 17

Cele două femei și-au telefonat și și-au trimis mesaje timp de un an, până s-au decis să organizeze o întâlnire în ianuarie 2013 la Disney World. "Această întâlnire cu familia Borrowman a fost experiența cea mai intensă din întreaga mea viață, spune Sylvia. Mai ceva decât o naștere." Robin era foarte fericită căci Phoenix poate în sfârșit să afle adevărul despre transplantul de inimă la care a fost supusă; ea speră și că această întâlnire o va ajuta să depășească senzația de vinovăție că ar fi supraviețuit. Ea este ușurată să vadă că Natalia făcea parte dintr-o familie așa iubitoare.

"Când am primit această scrisoare care descria dragostea cu care Natalia a fost înconjurată..." Ea s-a oprit și a privit-o pe Sylvia, cu ochii plini de lacrimi. "Cu inima, noi asociem dragostea, și ea a fost atât de mult iubită."

Cu toții se așteptau ca aceste cuvinte să o întristeze pe Sylvia, dar nu. Familia Borrowman nu erau responsabilă de accidentul lui Natalia, explică ea. Din contră, ei au permis familiei sale să umple un gol din inimile lor împărtășind cu aceștia progresele lui Phoenix. Natalia a avut un motiv să vină pe lume, în pofida scurtei sale vieți. Cele două familii au intenția de a se vedea în fiecare an și între timp să mai schimbe fotografii și să comunice prin email, sau telefon.

La întoarcerea acasă a familiei Borrowman la Perth, toată lumea s-a strâns pentru a face un grătar. Molly Ellard, mama lui Robin, a sosit. Prietenii familiei au venit și ei, bucuroși să o cunoască în sfârșit pe Sylvia. În bucătărie, Gladys făcea o salată cu macaroane. "Când Robin m-a anunțat că o să avem în jur de 14 sau 15 invitați, mi-am spus: ne trebuie mai multă mâncare!" Molly și ea au devenit bune prietene; amândouă bunicile pregătesc o călătorie în Florida pentru iarna viitoare. "Această familie face parte acum dintre rudele noastre, spune Gladys tăind țelina. Phoenix a primit inima lui Natalie, astfel noi am putut să îi cunoaștem și această relație va merge mult mai departe în viitor deoarece contează foarte mult pentru noi."

Phoenix Borrowman

În timp ce adulții discutau și preparau masa, copii se jucau cu jocul Just Dance pe Xbox în sala de zi. Molly intră dansând în bucătărie cu mâinile ridicate în aer: "Am învins, l-am bătut pe Isaiah!"

Phoenix a făcut puțină febră și a vomitat în cursul zilei, dar nu vrea să rateze petrecerea așa că privește înțelept pe ceilalți copii care se jucau, așezată pe genunchii lui Alanis, verișoara Sylviei care o mângâia, ca și cum i-ar fi fost o soră mai mare. Organele transplantate sunt mult mai vulnerabile la infecții - Phoenix a făcut o duzină de pneumonii - medicamentele pe care le ia pentru a împiedica organismul să respingă organul străin le slăbește imunitatea lor naturală. Familia Borrowman trebue să meargă la spital la cea mai mică problemă legată de inimă, deci și în această seară ei sunt permanent vigilenți. Sunt obișnuiți cu fragilitatea vieții.

Pe un perete o fotografie prezintă familia reunită în timpul unei activități de strângere de fonduri pentru Fundația David Foster, când Phoenix avea în jur de un an. În acea seară, Mohammed Ali, unul dintre susținătorii de bază ai Fundației David Foster, a sărutat-o pe frunte și a spus familiei în glumă că suferințele au făcut din ea o luptătoare.

Suferința vă schimbă. Sylvia spune că aceasta vă poate face mai rău sau mai bun. În același timp, cele două familii, Borrowman și Tuma, au simțit resentimente - chiar și fratele și sora lui Phoenix. Cu toții le-au depășit și aceasta este fără îndoială ceea ce i-a ajutat să se poarte frumos unii cu alții. Ei știu că un eveniment nedorit poate să le ia într-o clipă ceea ce iubesc, de aceea se exprimă fără răutate între ei și se îmbrățișează adesea. Dintre toate cadourile pe care Natalia le-ar fi putut face, acesta este poate cel mai valoros și mai de durată.

-sfârșit-

Sursa: Selection.ca - feb. 2014
Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

„Nu cere o viață
mai ușoară!
Cere să fii o persoană
mai puternică!”

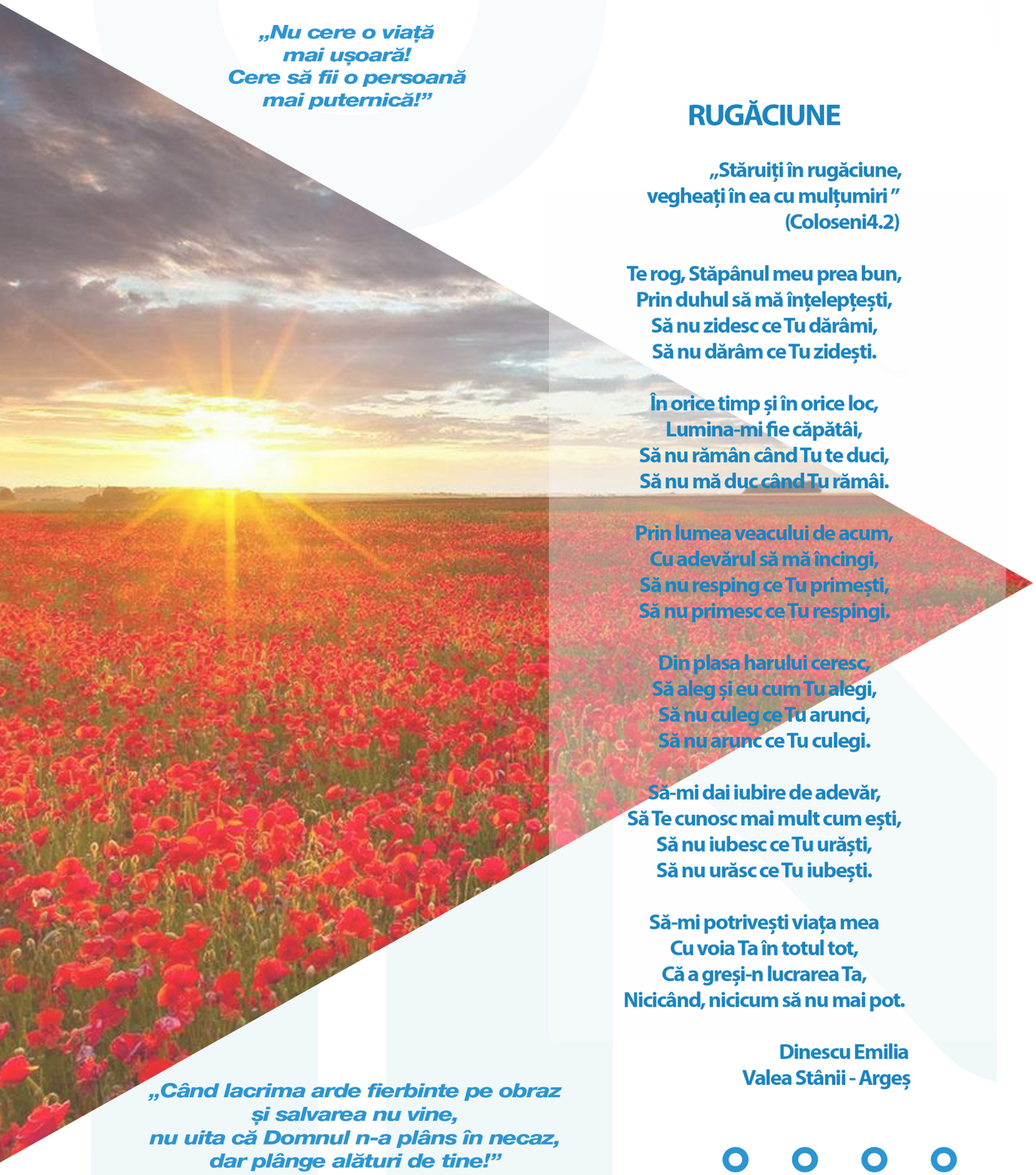

RUGĂCIUNE

„Stăruiți în rugăciune,
vegheați în ea cu mulțumiri ”
(Coloseni4.2)

Te rog, Stăpânul meu prea bun,
Prin duhul să mă înțelepțești,
Să nu zidesc ce Tu dărâmi,
Să nu dărâm ce Tu zidești.

În orice timp și în orice loc,
Lumina-mi fie căpătâi,
Să nu rămân când Tu te duci,
Să nu mă duc când Tu rămâi.

Prin lumea veacului de acum,
Cu adevărul să mă încingi,
Să nu resping ce Tu primești,
Să nu primesc ce Tu respingi.

Din plasa harului ceresc,
Să aleg și eu cum Tu alegi,
Să nu culeg ce Tu arunci,
Să nu arunc ce Tu culegi.

Să-mi dai iubire de adevăr,
Să Te cunosc mai mult cum ești,
Să nu iubesc ce Tu urăști,
Să nu urăsc ce Tu iubești.

Să-mi potrivești viața mea
Cu voia Ta în totul tot,
Că a greși-n lucrarea Ta,
Nicicând, nicicum să nu mai pot.

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

„Când lacrima arde fierbinte pe obraz
și salvarea nu vine,
nu uita că Domnul n-a plâns în necaz,
dar plânge alături de tine!”

ÎMPREUNĂ